

Universitätsbibliothek Wuppertal

Scholia graeca in Aristophanem

Dübner, Friedrich

Parisiis, 1842

Aves

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5255)

1335. Hæc verba habet Ald. præfixo lemmate
 τρυγήσομεν αὐτήν. Recte Dobræus corrigere vide-
 tur ἐν τισιν οὐ φέρεται τὰ δ' μέτρα, *quattuor versus*.

In fine scholiorum adscriptum in V. κεκώλισται
 πρὸς τὰ Ἡλιοδώρου, παραγέγραπται ἐκ Φαείνου καὶ
 Συμμάχου. Similiter in fine Nubium.

AVES.

ARGUMENTUM I. 4 τῆς ὁδοῦ Kusterus. Lege-
 batur τοῖς ὁδοῦ. — 11 post Μονοτρόπῳ Ald. addit
 ἔστι δὲ λέ'. Non posse hanc fabulam trigesimam
 quintam dici ostendi ad Fragn. p. 37 sq. ed. Lips.
 p. 524 ed. Oxon. DIND.

ARG. II. 26 ἐπὶ Kusterus. ἐπεὶ R. V. Ald. —
 27 τὰ om. R. Idem ἐγγειρηθέντων. — 29 κωμικῆς
 Ald. — 31 τούτῳ duo codices Brunckii. — παρ-
 ρησία. Libri ἐκκλησία. Vocabulum omittunt
 Brunckii membranæ (non Reg. 2712, in quo
 Aves non leguntur, nisi fallor egregie). — 34-36
 ἄλλην τινὰ—καθεστώτων om. R. αἰνίττεται, ὡσανεὶ
 συγκεχυμένων τῶν καθεστώτων Brunckii membra-
 næ. — 2 προδείσθαι R. — 3 Ἀθηναίων Brunckii editio.
 Ἀθηναίων R. V. τῶν Ἀθηναίων Ald. — 4 τῶν ὄντων
 om. R. V. αὐτοῦς R. ἐαυτοῦς V. Ald. — 5 στίχος
 Dobræus. Legebatur στίχος. — 10 γῆς ἀπάσης
 Ald. — 16 καὶ τοὺς θεοὺς V. Ald. — 19 τῶν ποιη-
 τῶν τὰ ἐν ταῖς τραγωδίαις τερατολογούμενα αἰεὶ μὲν
 διελέγγειν Brunckii membranæ, lectione, ut supra
 aliquoties, interpolata. ἐν μὲν ἄλλοις ex uno codice
 addidit Brunckius. εἰ μὲν R. — 20 διελέγγειν R.,
 qui τὴν om. — 22 παρὰ τῆς V. — 23 Καλλιστρά-
 του Kusterus. Libri Καλλίου. — 30 ἐπερωθήη Ald.
 — 33 ἡμῖν post θάλασσαν ponit R. θάλατταν
 Brunckii editio. θάλασσαν R. V. Ald., quæ 34
 ἔσωθεν.

ARG. IV. 16 δύναιτ' ἂν V. — 19 παραλήφονται
 R. V.

SCHOLIA.

1, 31 τινὶ δένδρου, 33 τὸ—τὸ, 34 τὴν ἐλπίδα V.
 Ald.

2, 38 παρακελευόμενος V. Ald., qui omittunt
 πορεύεσθαι. — 39 γὰρ et καὶ ἐν ἄλλοις om. V. —
 40 κρώζει γὰρ V. Ald. κρᾶζει—ἐκτέταται om. G.
 πλανύττομεν om. R. — 1 Ἀττικῶς δὲ παρήχται V.
 Ald.

4, 3 sq. εἰς τάναντία om. R. τὸν στήμονα Suidas
 s. Προφορουμένω. τὴν στ. libri scholiorum.

8, 21 καὶ τυπτόμενον Suidas s. Ἀποσποδῆσαι.

10, 22 sq. ἐντεῦθεν δύναιο δ' ἂν R.

11, 30 post ἕτερος indicavi lacunam. Excide-
 runt enim nonnulla, in quibus fuit nomen poetæ
 cujus illa sunt verba ἔχων—νόμον. DIND. — 33
 ἀποδημίας V. κίθαρωδός. Conf. Hesych. s. Ἐξηγε-
 σιδαλκίδαί. — 34 Καρνείων Valckenar. ad Hero-

dot. 7, 206. Καρίων Ald. Ἰκαρίων, 35 παναθήναις,
 36 εἰς ξένον V. — 38 οἷδ' Dobræus. οἱ δὲ V. Ald.
 — 39 sq. ἀνομ. Ald. Sunt hæc alterius per-
 sonæ verba. «In fine versus excidisse videtur
 νῆ Δία vel simile quid.» Meinek. Com. I, p. 588.
 — 40 δειλὸς Dobræus. Legebatur δεινός. Post
 κόλαξ Dobræus addit ὁ δὲ ξένος (Excestides).
 Meinekio scribendum videtur ὁ δὲ κόλαξ ἔσθ', ὁ δὲ
 νόθος, ξένος δ' ὁ τέταρτος.

13, 46. Ὅρνέων legisse videtur Didymus. DIND.
 — 47 Ὅρνέαι V. Ald. — 48 δ' Dobræus. Legebat
 δύο. Μαντινεῶν V. Ald. — 51 ἀντὶ τῶν V.
 ὀρνεοπωλείων Ald.

14, 4 in R. Φιλοκρά.

15, 8 λέγειν Dindorf. Legebatur λέγει. — 12
 δεικτικῶς corruptum videtur ex δυϊκῶς. DIND. —
 17 σημανεῖν Dobræus. Legebatur σημαίνειν. — 18
 δειξαντας Dobræus.

17, 27 Ἀσωπόδωρος Suidas s. Θαρρελείδης, ad-
 ditis nonnullis de Didymachia, Asopodori fratre:
 quod nomen ex Διδυμίας corruptum esse ostendi
 in Thes. H. Steph. vol. 2, p. 1417, B. DIND. — 28
 καὶ μικρός V. — 32 τινα εἶναι V. Ald. — 34 τῆς et
 φησὶ om. R. Fort. φασί. — 35 εἴρηται R. — 38
 γέγονε G.

19, 40 ἤστην Porsonus. — 41 οὐδὲν om. V. Ald.
 — 42 τουτέστιν om. R.

20, 46 Ἀντὶ τοῦ R., qui 47 κατὰ—θπου om.

22, 50 πανταχοῦ V. Ald. ἀποκεκλιμένης R.

23, 52 Ὡς ἤδη. Scholiasta in libro suo legebat
 ἤδ' ἡ κορώνη: vide annotationem meam ad v. 23.
 DIND. — 1 δὲ R. pro γράφουσι.

31, 6 Ἀκέστωρ. οὗτος ἦν R. νόσον νοσοῦμεν τὴν
 ἐναντίαν Σάκα. Σάκας ὁ Ἀκέστωρ. οὗτος δὲ V. Conf.
 schol. Vesp. 1221. — 8 Σάκαι Suidas s. Σάκας.
 Legebatur Σάκας. Σ. γὰρ V. Ald. Post Θρ. V. sic
 pergūt, ἄλλως. Σάκας οὗτος ἐστὶ τραγωδίας—Σάκας
 γὰρ ἔθνος Θρᾷκῆς εἰσι. Θεόπομπος. — 9 legebatur
 Σάκα. — 12 Σάκας (vel Σάκαν) ὃν οἱ Dobræus. Σά-
 κον οἱ V. Ald. δὲ addidit Dindorf. — 13 Κλεοβου-
 λῖναις Kusterus. Legebatur Κλεοβούλοις. ὁμῶς Σά-
 καν εἰκὸς Bentleius. Ἀκέστορ' ἐστὶ τὰρ ὁμῶς Bergkiius
 Commentt. p. 123. — 14 συστραφῆ Dobræus.
 συστρέφῃ V. Ald. συστρέφῃ Bentleius et Meinek.
 34 Τοῦτο ὡς ἐπὶ ὀρνέων R., reliquis omissis.
 Scholion om. V.

35, 18 sq. ἀμφοῖν ποδοῖν ἐκ τῶν ὀρνέων V. Ald.

- 19 ἢ ἐκ — πλέουσιν habet Suidas s. Ἀμοφῶν.
 38, 26 οἱ πολλοὶ V. Ald.
 39, 29 τὸ Bentleyus. αὐτὸ V. Ald.
 42, 36 μὲν οὐ βιάδος Meinek. Com. I, p. 543. —
 38 τισοφῶν corruptum. τί σοφῶνος ὦ V.
 43, 40 οἰκίσαντες Suidas s. Κανοῦν. Legebatur
 οἰκίσαντες. ἐν τῇ V. Ald.
 45, 46 δ' ἐκ V. Ald., qui omittunt τοῖν. — 47
 κανοῦν ἔχοντες R.
 50, 52 ὑψηλὸν τόπον R.
 54 R. habet παίζει πρὸς τῶν σκέλει.
 57, 6 πιθαιῶς V. Ald.
 58, 9 προπαροξυτόνως R. ἀπὸ — ἔποποι om. V.
 Ald. δὲ περισπωμένως, 11 ἐὰν δὲ R.
 60, 14 τοῦ om. R.
 62, 19 εἰς ὄρνεα ἔλθειν V. τὰ ὄρνιθια R.
 63, 21 ὑμᾶς R. — 27 sq. λέγειν σε κάλλιον ὄρνε-
 οῦ θηράει ἔσμεν V. ὅδ
 66 R. habet ἀντί τοῦ οπο (scr. τοὺς πόδας) ἐρώτα
 καὶ περιθλέπου ἵτι ἔσμεν ὄρνιθες. ὡς ὑπὸ τοῦ δέους
 ἀποπατησάντων ὑ τοὺς πόδας. — 36 καὶ μὴν om.
 Ald. — 37 legebatur τὰ πρὸς, ἵτι om. V., qui σα-
 φέστερα. — 38 σημασίαν τὸ ἔροο ἔρου, μετεβλήθη
 Ald. Hoc dicit scholiasta, EPO more antiquo
 scriptum ambiguum esse utrum ερου an ερω
 significet : unde factum ut alii ἐροῦ τὰ, alii ἐρώτα
 legerent. DIND.
 68, 46 ὄνομα om. V. Ald. — 47 δὲ om. V.
 69, 50 τερατικὸν R. Ald.
 76, 6 δὲ om. R.
 78, 9 Εὐπόλιδι, ὡς εἴρηται Ald. Conf. schol.
 Equit. 980, ubi v. notam. Draco Straton. p. 86,
 22 : ἡ δὲ τορῶνη Ἀττικῶς ἐκτέταται. Εὐπολις δὲ αὐ-
 τὴν συστέλλει πανταχοῦ· ubi πανταχοῦ post Ἀττι-
 κῶς transponendum videtur. DIND.
 79, 10 Παρὰ τὸ τρέχω om. V. Ald. Pergit R.
 ἐπεὶ συνεχῶς αὐτὸ εἶπε. — 11 πέπαιγε V. παρὰ τὸ
 τρέχω R. Ald.
 82 sic in R., μύρτα καλεῖται ἵτι (scr. ὁ) τῆς μυρ-
 σίνης καρπὸς — ἐσθίειν. σέρφος δὲ σκοληκῶδες ζωῦ-
 φιον. — 16 παροιμία. Conf. schol. Vesp. 351. —
 19 σέρφος δὲ V.
 85, 22 τοῦ om. V. Ald. θερ. τοῦτο τὸ ἔπος R.
 91 εἶρ. τὸ ὡς R.
 92, 30 sq. ἡ — εἶπεν om. V. Ald. Idem ἀλλ' ἐν —
 ὄρνιθες.
 95, 39 τι om. V.
 96, 42 ἐπιτίσαι V. — 44 δύνανται δὲ R. καὶ om.
 V. — 35 εἰ ἐφόβει V. Ald.
 102, 2 δὲ om. R. — 4 ταῶς. ἢ ἔπαιξε τὸ γενικὸν
 εἰπὼν, εἶτα ἐπαγαγὼν τὸ εἰδικόν. τὸ Ald. — 6 sq.
 ποικιλότητα τῆς ἐσθῆτος, 8 ἔπειτα ἐπ. G.

- 109, 17 Δικαστῆς R. — 18 ἐν om. R., ex quo
 19 τόπω additum et ex Suida s. Ἡλιαστῆς. τοῦ om.
 V. — 20 πέπονθε δὲ τοῦτο Suidas, om. R.
 111, 24 οἱ μισοδικασταὶ Ald. — 25 καὶ τῶν ἀγρ.
 et δὲ τοὺς τε ἵππ. V. Ald.
 121, 30 εὐερον scribendum. — 31 τῆς εὐερίας
 V. et Suidas s. Εὐερον. ἀπολέλαυχ' Ὑπέρβολος Do-
 bræus. Legebatur ἀπολέλαυκεν ὁ Ὑπέρβολος. Me-
 trum est Eupolideum. ἀπολέλαυκεν V. et Suidas,
 omisso ὁ Ὑπέρβολος. — 32 ὡστ' αὐχμώτατος Do-
 bræus (sed v. Meinek. Com. I, p. 671). ὡστὲ αὐ-
 χμώτατος Ald. ὡστὲ ἀθλιώτατος V. ὡστὲ ἀθλιωτάτη
 Suidas. — 33 Πυλαία (πυλαιαν sine acc. cod. Paris.
 A) γλώσσαν Suidas. Πυλ. om. Ald. πυλαιαρχωγλώσ-
 σαν V. βροτῶν Suidas. — 35 ὁ βαλεῖν fortasse cor-
 ruptum ex ἡμαλῆν. εὐάερον πόλιν interpretatur
 etiam Suidas. DIND.
 122. Conf. schol. Ran. 1459. — 39 σκεπασμα
 V. στέγαστρον scholiasta Platonis p. 250 Ruhnk.
 (466 Bekk.) : Σισύραν · Ἐρατοσθένης σισύραν φησὶ
 στέγαστρον ἐξ αἰγείων δερμάτων τετριχωμένον· σι-
 σύραν δὲ τὸ ἐκ τῶν κωδίων ἡραττοῦμενον ἀμπεχόνιον,
 δ γούνην φασίν. Vide annotationes ad Etymol. M.
 p. 1030, et Hesychium. DIND. — 43 ἐξωμίδαν
 Ald. — 45 Νεφ. ἐνέωσι σύρσει, 46 βέτην V. et infra
 βέτην. — 47 ἀνδρόχαιον V. Deinde ἀνδρόχην Por-
 tus. ἀνδρόχην Ald. ἀνδρόχην V. De ἀνδρόχην vide
 Schneider. ad Theophrast. vol. 5, p. 311. Cete-
 rum non intelligere me fateor quomodo Erato-
 stheni in mentem venire potuerit hoc nomen
 cum illis comparare de quibus hic agit scholiasta.
 DIND. — 48 αὐτοῦ μετέχουσαι Ald. — 51 τινές et
 53 τι om. V., non G. — 1 ἀλλ' ἐγκατακλιθῆ δ. τὸ δὲ
 ἀλλόκοινον, τούτέστι τὸ ἐγκατακλιθῆναι Ald. δὲ κα-
 τακλιθῆναι G.
 123, 4 Ἀθηναίων, 5 λεπτόγαιον R. λεπτόγειον
 Suidas s. Κραναῶν.
 125, 9 Σκελίου hic et infra V.
 126, 17 οὕτω φησὶ R., ex quo 18 μισῶ addi-
 tum.
 129, 19 πρώϊαν, 20 πρώ V. πρώϊ V. Ald. — 23
 ἔξεις correxit Dindorfius, probante Meinekio.
 132, 25 ὡς om. V.
 134, 29 τότε γ' ἔλθης V.
 135 ἐν εἰρωνείᾳ om. V., τὸ νῆ Δία addit R.
 139, 33 κύριον. In codice est κῆ.
 141, 36 Ἄ. τ. περιεπλ. et γὰρ om. V.
 142, 40 Ἄ. τοῦ et 42 δὲ om. R.
 147, 47 ὑπηρ. καὶ ταχυδρόμοι Suidas s. Σαλα-
 μινία. — 48 ἐγκαλουμένους R. et Suidas. ἦν καὶ
 Suidas.
 149, 52 καθ' ὑπεριν V. Ald. — 53 Τριφυλλίας
 R. Ald. Schneider. ad Xenoph. Hist. Gr. 3, 2, 25

citat Dindorf., qui 54 correxit quod legebatur πολλὴ τῆς, ex Suida s. Λέπρεον, qui τῆς Πελοποννήσου omittit. — 1 αὐτὸ V. Ald. λεπρᾶν conjecit Toupius ad Suidam, qui 4 post λεπριῶσι sequentia omittit.

151, 14 sq. Suidas s. Βδελύττεσθαι, οὗτος εἶγε λέπραν. ἐκωμωδεῖτο δὲ καὶ κακοπράγμων καὶ ὀψοφάγος καὶ λάλος. — 15 Σκευαῖς Pierson, ad Mær. p. 122. Legebatur Σκύθαις. — 17 πῶς ἄρα Dindorf. et Meinek. Com. I, p. 739. Μελανθίου Dindorf. Legebatur Μελανθίους. — 18 alterius personæ verba. — 19 εἶχε δὲ V. Ald.

152, 21 Ὅπουντιοι τόποι R.

153, 25 συκοφάντης om. Ald. πονηρὸς Suidas s. Ὅπουντιος. ὀπούνης πονηρὸς V. ὀκνηρὸς Ald. R. habet glossam ἔχουν τυφλός.

156, 29 εὐύφων Suidas s. Τριβή. Conf. annot. ad Soph. Trach. 602. DIND. — 30 εἰς συντριβὴν καὶ V.

157 Ἀντὶ τοῦ ἄνευ om. R.

158, 37 κιδδηλεύεται R., qui seqq. omittit, et Suidas s. Κιδδηλία. ὑπὸ Χίων positum ex scholio proximo, quocum conf. Etym. M. p. 512, 43, Suidam s. Κιδδηλον et quem Gaisfordus citat, schol. Gregor. Naz. Stelit. 1, p. 7. ὑποκιδς V. Ald. ὑπὸ Κίοις δεδομένον Suidas, qui fortasse δεδολωμένον voluit. DIND. — 38-46 om. etiam Suidas. — 46 addit Ald. μήκων δὲ ὄνομα φυτοῦ ἢ σπέρματος οὐκ ἄδηλον. ἔστι δὲ καὶ μέρος τι τῶν ἐντοσθίων τοῦ πολύποδος τοῦ ἰχθύος, ὃς κεῖται ἐπάνω τῆς κοιλίας οἷον ἐκίστις ἐν ἑαυτῇ ἔχουσα τὸν θόλον, ὡς φησιν Αἰλιανὸς ἐν τοῖς περὶ ζώων. Quæ inserta sunt ex Suida s. Μήκων.

160, 48 τινὰ om. V. — 49 στέφονται R. ἐστεφανοῦντο Ald.

162 καὶ θαυμαστικὸν om. V.

167, 9 σκωπτικὸς R. et Suidas s. Τελέας. σκωπτίλος V. Ald. λέγει οὖν ὅτι (hoc om. V.) ἐὰν V. Ald. — 11 δὲ om. R. διαβάλλεται Ald. — 13 τὸ Τελέα V. τῷ Τελέα G.

168, 16 γλ. φθέγγεται Suidas. — 19 scribendum τέτρακι.

175, 26 ὦστε, 27 εἰ τὸν τρ. R.

179, 28 sq. τὸ προειρημένον Suidas s. Πόλος. τῶν προειρημένων V. Ald. — 29 τόπος Suidas. καὶ τόπος V. Ald. — 30 δὲ additum ex Suida. — 35 ὡς om. V. et Suidas.

181 ὑφετυμολογεῖν V. Ald. Frequens in libris scriptis corruptela ἐτομολογεῖν pro ἐτυμολογεῖν. Hinc natum ὑφετυμολογεῖν, quod ἐτυμολογεῖν scriptum oportebat, ut scribit Rav. DIND. τὴν πόλιν V. Ald.

183 Οἶον εἰς τὸ R.

186, 45 Εὐχ. γὰρ οἱ ὄρνεις οἱ κάρνοπες R. — 46

ἀκρίδος—κόνιωπες V. λέγουσι additum ex R.

186, 48 κατὰ τῶν M. Kusterus ad Suidam. Μηλίων Palmerius. Μηλιαίων V. Ald., om. Suidas s. Λιμὸς Μηλιαῖος. Μηλιέων Bekker. «Melios fame ad deditionem adactos esse ab Nicia asserit scholiastes. Sed de Nicia nulla post pacem Thucydidi 5, 32, mentio, neque extra urbem cum imperio fuisse videtur. Diodorus quidem diserte Νικίου στρατηγούντος Ἀθηναῖοι εἶλον Κύθηρα καὶ Νίσαιαν, τὴν τε Μῆλον πολιορκήσαντες ἤβηδὸν ἀπέσφαξαν, nempe Athenienses: non Melum quidem ductu Niciæ, sed alio tempore atque Cytheram etc. Nescio ergo an reponendum apud schol. Aristoph. Τισίας: vide Thucyd. 5, 84, et Plutarch. in Alcibiade p. 199. Cautè Strabo 10, p. 484: Ἀθηναῖοι δὲ πατε πέμψαντες στρατεῖαν ἤβηδὸν κατέσφαξαν τοὺς πλείους. Vide Aristoph. schol. ad Aves 362, ubi Niciæ consiliis deberi hanc deditionem ait. Wass. ad Thucyd. 5, 116.

Non video quomodo Suidæ et scholiastæ Aristophanis Melios fame coactos se Niciæ dedidisse scribentibus contra disertam narrationem Thucydidis fides haberi possit. DUKER. ibid. Scholiastæ error fortasse ex prima Atheniensium in Melios ductu Niciæ expeditione progenitus. Neque in rechte, quod anno ante Aves ab Aristophane in scenam productas Melum oppressam prodit: redacta enim in victoris populi potestatem est anno Olymp. 90 quarto. Id rerum gestarum ordo a Thucydide diligentissime digestus evincit. WESSELING. ad Diodor. 12, 80. — 53 M. γάρ V. ἔστι om. R. — 2 ἐπιέσθησαν Porsonus. ἐπέσθησαν libri et Suidas. — 11 Βουοῖτιαν. ἢ οὕτως. μόνον γὰρ τότε διοδοῖν, 12 ὅτ' ἂν δὲ καθ' ἓνα καὶ εἰρηνικῶς ἢ καθ' ἓνα R. εἰρηνικὸν V. Ald.

192, 14-16 sic in R., Τοῦ ἀέρος νῦν λέγει. διαφορῆσεται, διαπέμψεται R. — 15. Scholiastes Hesiodi Theogon. 116, p. 393 Gaisf.: Βακχυλίδης δὲ χάος τὸν ἀέρα ὠνόμασε, λέγων περὶ τοῦ αἰετοῦ, Νωμᾶται δ' ἐν ἀτρυγέτῳ χάει. Quæ non diversa esse poetarum loca recte suspicatur Ruhnkenius Epist. crit. I, p. 91 ed. sec. (175 ed. tert.). Nam ἀλλοτρίῳ ex Aristophane in lyrici verba per errorem intulisse scholiastam manifestum est. πωτᾶται Suidæ cod. Paris. A s. Χάος. DIND.

194, 21 Plutarchus V. Demosth. c. 9: Ἐρατοσθένης μὲν φησιν αὐτὸν ἐν τοῖς λόγοις πολλαχοῦ γεγονέναι παράβακχον· ὁ δὲ Φαληρεὺς Δημήτριος τὸν ἔμμετρον ἐκείνον ὄρκον ὁμῶσαι ποτὲ πρὸς τὸν δῆμον ὡς περ ἐνθουσιῶντα «μὰ γῆν, μὰ κρήνας, μὰ ποταμούς, μὰ νάματα.» DOBRÆUS. Sequitur in Ald. ad v. 195, κομψότερον: κομψὸν, περίτρανον, περιλαλον, πανοῦργον, ἀπατητικὸν, πιθανόν, τεχνικόν. καὶ κομψεία ἐλαφρία, ἀστεϊότης, πιθανολογία,

ἀλαζονεία. Quæ inserta sunt ex Suidæ glossis duabus. DIND.

199, 23 ἢ om. R. — 26 φησὶν om. V.

202 R. hæc tantum habet, τόπος σύμφυτος.

203, 29 Ἐπεὶ ἡ Πρόκνη γαμετὴ αὐτοῦ ἦν, ἥτις R. — 30 εἰς ἀηδόνα. Videtur hic scholiastes putare, Procnen uxorem Terei in lusciniam transformatam fuisse, quum sit vulgata, et melior, credo, opinio, eam in hirundinem, Philomelam vero sororem in lusciniam, mutatas fuisse : et sic quidem ex nominis notatione ratio suadet. Nam Philomela ἀπὸ τοῦ φιλεῖν τὰ μέλη dicta est, quod lusciniæ apprime convenit; quæ et plus et multo melius canit, quam quæcunque altera avis; nullo modo vero hirundini, quæ vocem exilem, raucam et minime gratam emittit; et plures ex antiquis ita censuerunt. Hyginus certe, qui de fabulis ex professo scripsit, cap. XLV eam totam fabulam narrat, et Procnen in hirundinem, Philomelam in lusciniam mutatas asserit : quod a quodam antiquo Græco procul dubio acceperat : forte ex Nicandro in Ἑτεροουμένους. Et maximæ auctoritatis poeta Virgilius Georg. 4 ita sentit, quum ait :

Absint et picti squalentia terga lacerti
pinguibus a stabulis; meropesque, aliæque volucres,
et manibus Procne pectus signata cruentis.
Omnia nam late vastant, ipsasque volantes
ore ferunt, dulcem nidis immitibus escam.

Quæ omnia hirundini conveniunt, nequaquam lusciniæ. Nam hirundines apes et alia insecta volatilia assequuntur volando, et ea depascuntur : at lusciniæ vermes terrestres, erucas, et alia id genus sectantur : et ibi nugatur serio Servius, qui sic scribit : *Nomen posuit pro nomine. Nam Philomela in hirundinem versa est.* Et Virgilio vim facit, ut eum ad suam traducat sententiam, et ei errorem attribuit, ut Procnen pro Philomela posuerit. Et quamvis in eodem libro inferius eam rursus proferat sententiam Virgilius, dum ait :

Qualis populea mœrens philomela sub umbra,
amissos queritur foetus, quos durus arator
observans nido implumes detraxit : at illa
flet noctem, ramoque sedens miserabile carmen
integrat, et mœstis late loca questibus implet.

Ubi palam Virgilius per Philomelam lusciniam intelligit : nulla enim alia avis (præter lucifugas, quæ dirum quid ejulant) nocte canit. Ibi tamen pertinax Servius rursus Virgilio vim facit, et ait : *Philomela pro quavis ave : nam species est pro genere.* Et rursus ad hæc verba ejusdem libri :

Revocato a sanguine Teucri :

SCHOL. ARISTOPH.

ait solitos esse poetas nomina de vicinis mutare, et adducit hoc exemplum :

Et manibus Procne pectus signata cruentis.

Pro Philomela. Contra Servium tamen aperte pugnat Martialis Epigr. lib. 14

Flet Philomela nefas incesti Tereos, et quæ
muta puella fuit, garrula fertur avis.

Nam muta puella non fuit Procne, sed Philomela; nec avis ulla magis garrula quam lusciniæ, quæ canendo fere rumpitur. Tamen, ne quid dissimulem, scholiastes videtur sequi Aristophanis sententiam, qui satis clare innuit, se putare uxorem Terei in lusciniam, ἀηδόνα, mutatam fuisse, dum Epopem seu Tereum dicentem inducit, τὴν ἐμὴν ἀηδόνα, et, ἄγε σύννομέ μοι : et multo expressius, quum ait lusciniam alloquitur, τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολύδακρυον Ἴτυν. Itys enim erat Terei et Procnes, non vero Philomelæ; et Aristophanis sententiam secutus est Varro. Sed in ea quæstione non est altercandum, utra sit verior sententia, quando fabula ficta et a veritate aliena est. Sed quum conveniat lusciniæ nomen philomelæ, iis accedo, qui Philomelam lusciniam vocant, Procnen vero hirundinem. PALMER.

209, 35 δὲ om. R.

212, 45 sqq. Cum hoc recentissimi grammatici scholio confer Eudociam p. 327. DIND.

216 Ἡχὼ ἀντὶ τοῦ ἡ φωνή σου. ἀντὶ τοῦ χωρήσει R.

217, 15 Ἐλέγοις τοῖς θρήνοις R.

218, 19 Ἀντὶ τοῦ om. R. — 20 γὰρ κυρ. R.

225 διελέγοντο V.

228, 33 τὸ δὲ ἐποποιὶ καὶ τὰ τοιαῦτα δεῖ Ald. — 34 τῆ φωνῆ om. V. Ald.

231, 40 κοινῶς R. V. — 41 εἶπεν· ἐπεὶ οὐ V. Ald. — 44 τῆ om. R.

244, 12 ὁ ελεῖος Ald. ὁ ελεῖας V.

245, 17 ἐσθίετε. Hæc interpretatio spectat ad κάπτετε, cui superscripta est in V. DIND.

249, 20 ελεῖα V. Ald.

250, 29-42 iisdem verbis leguntur apud Eudociam p. 36. — 37 παρὰ τῷ σὺλλῳ. Imo vero παρὰ τῷ αἰγιαλῷ. Lucianus etiam in initio Halcyonis, ἀπὸ τῶν αἰγιαλῶν, et plerique alii halcyonem ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς quiritari tradunt. HEMSTERHUS. ad Lucian. Halcyon. c. 1, p. 178. Vir doctus penes quem olim fuit exemplar meum editionis Kusteri hæc adscripsit : « Σὺλλῳ] Eudocia p. 36 dat τύμβῳ, quod habet et Varinus, unde sua hausit ψευδευδοκία, quæ, nisi me omnia fallunt, est ipse Varinus. V. me ad Varinum. » Recepti Hemsterhusii emendationem. τύμβῳ vero

scripturæ corruptæ σίλλω interpolatio esse videtur. DIND.

256 εισηγούμενος Suidas s. Κανός. Legebatur ἐξηγούμενος.

261. Hæc duo scholia in V. leguntur ordine inverso. — 2 ἴσρεια Ald. — 3 κικυμοίδας V. Ald. — 6 τῆς φωνῆς V. — 10 διὰ τὸ om. V, habet G. — 11 ἔχειν (sine δὲ) τὸ πτερὸν κύμιδος (sic etiam Ald.) λέγεται V.

266, 16 μεταβαλλόμενον Suidas, ubi genitivum habet codex Bruxellensis. — 18 φασὶ om. Suidas s. Χαραδριός. αὶ om. V. — 19 μελωδίαν ποιῶσι Suidas. — 21 ἀποκεκρυμμένως Ald. ἀποκεκρυμμένον G. — 23 φησὶ malit Dindorf. — 24 περιέργως Suidas. καὶ—περνάς (πέρνας V.). Hipponactis versus est, apud Suidam sic scriptus, καὶ μὴν καλύπτει (καλύπτῃ Paris A)· μῶν χαραδριὸν περνᾶς; apud scholiastam Platonis p. 121, καὶ μιν (scr. καὶ μιν) καλύπτει· μῶν χαραδριὸν περνᾶς; DIND.

267, 28 Οἶμαι καὶ πάντα τοῦ ποικιλομένου, οἶ V. εἶναι δὲ οἶμαι καὶ πάντα τοῦ G. — 29 ὀρνέου περιπταμένου V. sine τιος.

268, 34 εἰσθέσει Ald. — 38 ὁ ἔποψ V., non G.

272, 44 φοινικίος Kusterus ad Suidam s. Φοινικίους. φοινικίους Suidas. Legebatur φοινίκεος.

275, 46 sq. Ἐκ τοῦ Σοφοκλέους ἀρχῆ V. — 49 om. G. εἰ om. V., qui εἶπε παρηλλαγμένην τὴν χροιάν.

276, 3 εἰς ἡδόνων V. Legebatur τί (τίς Suidas s. Μουσόμεναις) ποτ' ἔσται. Correctum ex versu Aristophanis. ἄλλος codices Suidæ, cujus ed. Mediol. ἄλλος. V. ἄλλο. — 4 ἀκρατοῦς. In scriptura corrupta ἀβρατεῦς consentit Suidas, qui ὄν σθένει omittit, quod fortasse ὅσον σθένει est. DIND.

277, 6 τὸ om. V. — 8 ὄρνεις V. ὄρνις G. et Ald. — 9 legebatur δεόντως. Fort. εἰ καὶ ὄντως. DIND.

279, 12 ἐπειδὴ ἕτερος ὄρνις V.

281, 17 σὲ τὸν V. Videtur σὲ τῶνδε scripsisse. DIND. λέγω om. V. Deinde idem Φερεκλεῖ. — 20 ἐγὼ ὁ ἔποπος, 23 ὁ Σοφοκλῆς Ald. — 27 τραγωδίας Kusterus. Legebatur κωμωδίας consentiente Suida s. Προκέφαλος et Φιλοκλῆς. Vide Meinek. Hist. Com. p. 521 sq. — 30 Φιλοκλεῖς δύο, vide Clinton Fast. Hell. vol. 2, p. xxxv. — 31 legebatur γὰρ ἄρης. Suidas s. Φιλοκλῆς, Αἰσχύλου δὲ τοῦ τραγικοῦ ἦν ἀδελφιδούς, καὶ ἔσχεν υἱὸν Μόρσιμον τὸν τραγικόν, ὅστινος γίνεται Ἀστυδάμας ὁ τραγικός, τούτου δ' ἕτερος Φιλοκλῆς τραγικός. Bæckhius ad Marmor Parium, epoch. 67, totum locum sic emendavit: γεγόνασι δὲ Φ. δύο τρ. π., εἷς μὲν ὁ Φιλοπεύθους υἱός, ἕτερος δὲ ὁ Φιλοκλέους ἀπόγονος. ἐκεῖνου μὲν γὰρ ἦν Μόρσιμος, ἐκ τούτου δὲ Φι-

λοκλῆς καὶ ἕτερος Ἀστυδάμας, ὁ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικ. etc.

283, 42 ὅπερ ἐστὶ ψεῦδος. Accusat scholiastes Comicum falsi eo, quod primus Callias fuit Phænippi filius; sed non ideo mendax Aristophanes. Nam ab illo primo Callia alternatim Hipponici et Callia sibi invicem successerunt plures. PALMER. De Callia gente v. Bæckh. De œcon. civ. Athen. vol. 2, p. 15, Schneider. ad Xenoph. De vectig. 4, 15, Meinek. Hist. Com. p. 131 sqq. Scribatur Φανίππου, quod Dindorfius correxit ex Herodoto 6, 121

285, 46 πορνοσκοπίαν anonymus.

288, 49 δξύνεται Boissonadius ad Herodian. Epimer. p. 284. βαρύνεται Suidas s. Κατωφαγᾶς.

290, 53 ῥήψασπις καὶ διαβάλλει τὸν Κλειώνυμον V.

292. Hæc scholia V. hoc ordine habet, 2. 3. 1. — 1 τρέχοντες ἔχουσι V. — 7 πήχεων ὡ' aut ὀργυῶν σ' Idelerus in Commentatt. philolog. Acad. Berol. 1812, p. 177. — 18 sq. corrigendum videtur ἔθεν καὶ Καρικαὶ ἐλέγοντο οἰκήσεις. καὶ κάρηνα αἱ ἀκροπόλεις. κάρηνα per ἀκροπόλεις explicant grammatici respicientes versus Homeri II. B, 117: ὅς δὲ πολλῶν πολιῶν κατέλυσε κάρηνα. DIND.

296, 24 κατὰ ταύτην V.

297, 28 ἐνταῦθα Ald. Comparandum scholion Equit. 589.

299, 31 βάλλε δὲ βάλλε κηρύλος εἶην V. Ald. Correxī βάλε δὲ βάλε κηρύλος εἶην ex Suida s. Κηρύλος. Quæ sunt Alcmanis verba apud Antigon. Caryst. Hist. mirab. 27 et schol. Dionysii Thracis in Bekkeri Anecd. p. 946, 11. DIND. — 32 κήρυλον, 33 κήρυλος V.—36 ἐσηματίσται Suidas.

301, 47 Ἄλλως, quod præcedenti scholio, infra post λεχθῆναι μόνον collocat, præfixum in V., hic addidit Dindorfius. — 49 ἐπαγάγη Ald. ἀπαγάγοι V. — 52 μόνου V.

302, 5 κόροιδος et mox κοροίδων V. — 8 ἀναγραφόμενος Bastius Append. ad Epist. crit. p. 36. Legebatur ἀναγραφομένοις.

303, 14. Locum hunc sic scribendum et distinguendum esse puto: εἶτα πυρίς. Ἐρμιππος Τετραμέτροις. Quæ autem sequuntur, καὶ Θεμιστοκλέους τὸν πρῶνός etc., emendatione itidem indigent, sed non absque ope meliorum codicum, ni fallor, tentanda. Kust. μύρμυξ Ald. In Hermitippo qu. an legendum κοπρώνης. Nescio, sed credo ὡς τις ὦν κοπρώνης. DOBRÆUS. — 17 περὶ τὴν γραφὴν Dobræus.

304, 19 κερχνῆς G. κερχνίς V. Ald. — 20 οὐκ ἀναγέγραπται (ἀνεγεγράφει G.) V. οὐ ἀλλὰ κερχνή

Ald. ἀλλὰ κερουμή V. ἢ κολυμβᾶς Bentleius ad Callimach. p. 469.

307, 24 οὗτος dubium. πιπύζειν G. πιπύζειν Ald.

319, 43 ὑπόπτειον δὲ αὐτοῦς V. ὑπόπτειον αὐτοῦς G. εἶναι om. V.

322, 48 θηρατᾶς Ald. ἡμαρτημένων V

326, 53 ἐμοὶ γὰρ εἰσιν V.

329, 19 νεμόμενοι V.

336, 22 Ὅτι ὕστ. V.

348, 48 πάντα ταῦτα V. — 50 legebatur καὶ ἐκείσε καὶ δεῦρο μηδᾶλως τίσση (μηδ' ὄλως τίση V.).

— 51 παρὰ πᾶσι correxit Dindorfius ex scholio 424. Legebatur παραπλήσιον. De re ipsa conferendum scholion ad Vesp. 1326. Post τοιοῦτον V. ponit illa superiora γράφεται—ρύγχος, l. 43 seq.

353, 2 κατὰ τὸ δεξ. Ald.

357, 7 κἂν μείνωμεν V. — 9 legebatur διὰ τὸ μέλος.

358, 10 Οὐδ' om. V. Qui ad hunc versum, πολέμει (πολεμῆ G.) προσπακουστέον τὸ (τὸ om. G.) πρὸς τὴν χύτραν.

361 Μείζον τὸ τρ. V.

363. Suidas v. Ὑπερακοντίζεις integrioribus scholiis in hunc locum usus fuisse videtur; quippe qui sic habet: Ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη Νικίαν τὸν στρατηγόντα μηχαναῖς καὶ τοῖς στρατηγήμασι. Σύμμαχος πρὸς τὴν Μηλίου πολιρχίαν. Φρύνιχος Μονοτρόπῳ «ἀλλ' ὑπερβέβληκε πολὺ τὸν Νικίαν στρατηγίας πλήθει καὶ εὐρήμασιν.» ἢ ὅτι φρονιμώτατα Μηλίου λιμῶν ἀνεῖλεν. Hæc sane ex bene antiquis et optimæ notæ scholiis descripta esse apparet. Kust. στρατηγιῶν πλήθει τε κἀξευρήμασι Τουπίου. — 22 φρονιμώτατα om. G. γὰρ om. V. λιμῶν γὰρ G. Conf. ad schol. v. 186.

364, 24 οἱ γὰρ πρ. V. ἐλελεεῦ Ald. — 25 Ἐρετρῆς V. Achæi versus apud Suidam s. Ἐλελεεῦ hi sunt: ὦρα βοηθεῖν ἔστ'· ἐγὼ δ' ἡγήσομαι. προσβαλλέτω τις χεῖρα φαργάνου λαβῆ· σάλπιγγι δ' ἄλλος ὡς τάχος σημαίνειτο. ὦρα ταχύνειν· ἐλελεεῦ.

368, 31 συμπατριῶται V. συμπατριῶτα G. ζυμπατριῶτας Ald.

369, 35 ἀπέκτενον tres codd. Suidæ s. Φεισόμεθα, i. e. ἀπέκτενον. Eustathius p. 1604, 9: ἢ δὲ ἐν τῷ ἀνευκατο ἀνηγέκατο τροπῇ τοῦ εἰς ν καὶ ἐπὶ ἄλλων ἐφάνη γίνεσθαι, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ αἰεὶ αἰὲν, φαεινὸν φαεινόν, κλεινὸν κλεινόν. οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κτείνω κτέννω· οὐ γὰρ ἔστι καὶ ἐν τῷ, τὸ παλαιὸν λύκους ἀπέκτενον ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ νόμος ἦν λυκοκτονεῖν (scr. λυκοκτονεῖν), καὶ τῷ κτείναντι μὲν τέκνον λύκου τάλαντον δίδοσθαι, τῷ δὲ τέλειον δύο. Κτέννειν tanquam vitiosum ab criticis ubique rejici solet, etsi non raro ab libris fide dignissimis oblatum. Sic in Isocratis Panathen. p. 263,

D, ταῖς πολιτείαις ταῖς οὐκ ἀρεσκουσῶσαι μαχομενος καὶ καταλύων καὶ τοὺς προεστώτας αὐτῶν ἀποκτείνων, codex Urbinas ἀποκτείνων. In Stephano Byzant. v. Δουρβαῖοι: οὗτοι οὔτε ἀδικοῦσιν οὔτε ἀποκτείνουσιν ἀνθρώπων οὐδένα, liber Seguerianus (Montefalc. Bibl. Coisl. p. 282) ἀποκτείνουσιν ἀποκτείνει Nicarchus in Anth. Pal. 11, 395. DIND. τῆ om. V.

374, 41 legebatur ἀπολλύμεθα. ἀπολλύμεσθα V Correctum ex Suida s. Ἀπ' ἐχθρῶν.

379, 49 sq. οἱ—Ἀθηναίους—ταπεινὸς ἔχειν τὰς πύργους Dobræus. Legebatur οὗς—Ἀθηναῖοι—ταπεινὸς ἔχειν τοὺς πύργους. (ταπεινὸς πύργους ἔχειν V.)

383, 1 παρὰ τὸ om. V. — 2 ὡς ὑποδεισάντων Ald. ὑπὲρ τοῦ V., non G.

386, 10 ἐξῶθεν τῷ τρυβλίῳ V. — 11 δὲ om. V.

390, 21 ἐξόπλος V. ἐξ ὀπλων Ald. — 22 καθωπλίσει V. καθοπλίσει Ald. — 23-25 sic in V., παραίνει ἂν (μὴ G.) παντάπασιν ἀμελεῖν μῆτε μὲν φανερώς πολεμῆν. τουτέστι (hoc om. G.) δεῖ καὶ μὴ φοροῦντας αὐτὴν ἐγγύθεν ἔχειν. Scholion sequens om. G.

395, 33 Καλλίστρατος Ald. Καλλιστράτης R. V. et codices Suidæ s. Κεραμεικός. Correxī ex scholio Pac. 144, ubi est ἡ Καλλικράτης. et ἡ fortasse hic quoque pro καὶ restituendum. Quo facto φησι præstabit vulgato φασι. Eadem hujus nominis corruptelæ sunt in libris Harpocratonis s. Ἐκατόμπεδον, Ἐρμαῖ et Κεραμεικός, libris tamen quibusdam recte Καλλικράτης præbentibus, ut scriptum apud Photium est s. Ἐρμαῖ p. 15, 17. Eximendum igitur hoc opus scriptis Callistrati a Clintono enumeratis Fast. Hell. vol. 3, p. 530. Ceterum Harpocratio s. Κεραμεικός inverso ordine Καλλικράτης ἢ Μενεκλῆς, ut scholiasta Pacis. In reliquis grammaticorum locis Μενεκλῆς ἢ Καλλ. Verba ἐν τοῖς ante συγγράμμασι ponit G. Numero singulari ἐν τῷ—συγγράμματι recte utuntur schol. Pacis et Harpocratio s. Κεραμεικός. Deinde περὶ Ἀθηναίων R. V. et Suidas. Hoc vitium corrigendum etiam apud Harpocratonem et Photium s. Ἐρμαῖ. DIND. φασιν οὕτω V. et Suidas. Legebatur φασι, omisso οὕτω. Suidas post οὕτως pergit ἔστι δὲ καὶ δῆμος Κεραμεικός. εἰσι δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν στήλαι ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ τεθαμμένοις, ἔχουσαι ἐπιγραφὰς ποῦ ἕκαστος ἀπέθανεν. — 34 ἅπας om. V. Ald. Idem ἔνθεν καὶ ἐντεῦθεν. — 36-38 verba εἰσι δὲ—τετελευτήκασιν scholiastæ esse, non Meneclis aut Callicratis, observat Dindorfius. — 37 οἷον ἐν R. Ald.

399, 41 Ἀντὶ τοῦ παρὰ R.; quod ferri potest, si post ὄρνεα interpungatur. DIND. ἔστι δὲ τις ἐν Ἀργεὶ ἰὰς π. Ald. — 43 λέγων ᾗ R. Ὀρνεάς R. V.

401, 53 Ὡσπερ G. In V. est Ὡσει ὀπλίτην κελύων ὡς εἶπε τὸ εἶ παρὰ τὴν ὄργην παρὰ τὸν Ὁμηρικὸν ἀσπ. — 2 codex ἐγχ. τῷ παῦσαι.

402, 5 μακρὰ π. om. R. V. — 6 πολέμια μόνον G.

409, 17 σοφὸν V., non G. οἰκιστήριον Ald.

417, 24 εἶη R. V. bis. — 28 ἐνικῶς εἶπεν ἀντὶ τοῦ δύο R.

424, 32 sq. ὅτι πάντα τὰ (τὰ om. R.) ἐν τῷ κόσμῳ σῦνεισι καὶ τὸ τῆδε—γῆν (omisso λέγει) V. τὸ δὲ ταῦτα πάντα ἂ ἐν τῷ κόσμῳ ἐστί. τὸ τῆδε καὶ τὸ κεῖς' ἐτι. ἤγουν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν Ald. — 33 τὸ κεῖσε R. — 35 legebatur φησὶ καὶ τὸ κεῖσε. Ald. om. μὴ—ῆ. V. δεῦρο δηλὸς τις ῆ. — 36 τὸ τοιοῦτον Dindorfius correxit ex schol. 347. Legebatur τοιοῦτος. τὸ τοιοῦτος V.

427, 40 ἀφάτως, 41 μεγίστως Ald.

429, 4 φρόνιμος παιπάλημ' ὄλον R.

430. Infra post v. 436 V. a m. rec. κυρμα ἀντὶ τοῦ ἐπιτυγχάνοντες ἐν πᾶσι. ἄλλως. κύρμα ἐπιτακτικὸν παρὰ τὸ κυρεῖν—ἐγκεκυρηκῶς πράγμασι.—

47 ῆ R. pro Ἄλλως. — 49 πολλοῖς ἐντετυχηκῶς V.

433, 53 μετεώρημαι V. μετεώρισμαι Ald.

436, 7 ἐπιστάτης δὲ R. ἐπιστάτης Suidas s. h. v. ἐπιστάτη δὲ θηλυκῶς V. Ald. — 9 ταῖς ἐστίαις R. et Suidas. τὰς ἐστίαις V. d. — 13 τινα Suidas. ὄντινα V. — 14 ὡς παρὰ ταῖς Suidas. ὡς ταῖς V. ὡσπερ ἐν ταῖς Ald. — 16 ἔχων V.

437, 20 Οὐ τοὺς V.

440, 25 δὲ om. V. — 26 ὄτος R. pro ὅτι. Ex eodem ἦν additum. τῆ ὄψη R. — 27 διαπληκτιζόμενος Suidas s. Διαθήκην. πληκτιζόμενος R. V. πλησιαζόμενος Ald. διέθετο Suidas. — 28 φίλω V. — 29 ὡς αὐτὸν. Suidas. — 31 τὸν Παναίτιον Suidae codices. Idem ὡς καὶ ἐν. — 32 sq. αὐτὸν λέγει om. V. εἶναι λέγει αὐτὸν Suidas. — 34 μαχαίρας R. μαχαίρ' V. μαχαίραις Suidas. — 35 καὶ—φησιν. ἡ καὶ om. Suidas, qui 36 αὐτόθεν οὖν φησιν αὐτὸν μαχαίροποιόν. — 37 μάγειρος καὶ μικρ. Ald. — 38 αὐτοῦ R. V. et Suidas s. Γυνὴ μεγάλη et s. Διαθήκην. — 39 οὔσης· μικροφυῆς αὐτὸς ὢν Ald.

442, 41 τὸν πρωκτόν om. V. Ald. — 42 που om. R. V. — 44 τιμωρίαν ἐργάζεται V. κωμωδίαν ὀρίζεται R.

444 Ὑπισχοῦμαι om. R., qui συντίθημι ἀντὶ τοῦ συντίθεμαι V. Scholion om. G.

445, 48 sq. τούτοις ὡς πᾶσι τοῖς χριταῖς νικᾷ χαριέντως καὶ εὐχόμενος ὑπὲρ τῆς νίκης. ἄλλως V. — 49 ἔκριναν γὰρ Suidas s. Ὁμνυμι. Pro ε' legebatur οί, quod om. V. et Suidas.

448, 5 εἰς τὰς χύτρας R. V. ὀπλίτου V. — 6 νῦν μενὶ libri.

450, 10 φυλάρχων Dobræus. Legebatur φυλετῶν.

454 om. V., qui 38 ὃν ἡμεῖς.

461, 40 Ὅτι om. V., qui 41 παρασπονδοῦμεν.

462 R. habet εὐτρέπισται. — 46 Εὐτρέπιζεται. ἡ μ. κατὰ V.

463, 50 στέφανοι Suidas s. Κατὰ χειρός. Legebatur οἱ στέφανοι.—51 μέθης καὶ θέρμης Suidas.

465, 52 Καὶ εἰ τούτου, 1 Θεσπρωτείαις V., qui om. λαρινὸν, ἀντὶ τοῦ om. R. — 3 ὡς λιπ. V. βοσκοῦ R. νομέως Ald. βοσκοῦ haud dubie fuit in V., qui nunc a correctore habet βωμέως, unde in G. factum βωμαλέου. — 5 R. habet πείσει.

471 R. habet glossam ἀντὶ τοῦ ἀνέγνως. — 7 Ὅτι et 8 ὁ om. V. — 9 Ἰάδμων vocatur ab Herodoto 2, 134, et ab Suida s. Αἰσωπος. Ἰδμονος est apud Heraclidem Ponticum in Gronovii Thesaurο vol. 6, p. 2827, cujus verba descripsit scholiasta. τοῦ σοφοῦ Portus: quae correctio optime convenit Ἰδμονος nomini. Sed in κωροῦ consentit Heraclides. DIND. — 10 πρῶτων Heraclides. Legebatur πρῶτος. — 11 leg. ἀναβιῶναι. — 12 τὸ σῶμ'. ἐγώ. ψυχ. Suidas s. Ἀναβιῶναι. ἀνήκειν vir doctus apud Gaisfordum ad Suidam, alii ἐπανάκειν (Meinek. Com. I, p. 640). Legebatur αὐ ἤκειν. Apud Suidam ἀπὸ νίκης. Egregie hos versus restituit Cobet. Observatt. crit. in Plat. com. p. 95 sq., τεθνάναι. B. τὸ σῶμα γε. ψυχὴ δ' ἐπανάκειν, ὡσπ. A. π. — 14 εἰσιν om. V. — 16 Μνησίμαχος Menagius ad Diog. L. 2, 18. Legebatur Μνησιλοχος. — 19-24 sic in Ald., εὐδοκιμηκέναι. περὶ δ' Αἰσώπου καὶ ἐν Σφηξί. τὸ δὲ πεπάτηκας ἀντὶ τοῦ—εἶναι. φαίνονται δὲ τοιοῦτον—λέγομεν.

475, 25 Ἐπεὶ δὲ V., i. e. ἐπειδὴ. ὁ κορ., 26 τὸν Ald. De Platone v. Ruhnken. ad Timæum p. 164.

480, 33 sq. Ὁρνεα—εὐρισκόμενα—ζητοῦν (ζητοῦντο G.) V. — 35 ἄλλως, ἐπαίξε δὲ V. — 36 παρὰ τὸ ὄρνε G.

484, 39 δὲ στρατηλάτης V. Ald. Μέμφιδας V. — 41 πρ. τῶν ζυγγραφοῦν οὕτως G. — 44 μάχη om. Ald.

487, 51 τῷ (scr. τὸ) τιαιοφορεῖν, 53 κίταριν V.

494, 10 ἐν τοῖς τικτομένοις R. et qui recte ἐπὶ habet Suidas s. Δεκατεύειν. ἐν τοῖς γεννηθεῖσι V. Ald. Deinde καὶ τὰ ὀνόματα τότε ἐτίθεντο. ὅτι τὴν δεκάτην εἰστίων ἐπὶ τοῖς τικτομένοις καὶ ἐν αὐτῇ etc. V., qui ante ὅτι ponere debebat ἄλλως. — 11 τίς σε Suidas. Legebatur μάτερ. — 12 δεκάτῳ V. τόκον Ald. — 16 μᾶλλον τότε Ald.

498 habet Suidas s. Ἀπέβλισεν.

501, 24 ἐκυλινδοῦντο Suidas s. Ἰκτινος. — 25 πέσας V., πέρσας G. pro παῖζας. V. pergīt οὖν φησὶ βασιλεὺς, φησὶ τὸ κ. — 26 βασιλείων V. et Suidas. In R. ἐστὶ δὲ ἴδιον β. τὸ γ. — 29 ἔαρ εἰς ἡμᾶρ ἐσ. V. — 31 αὐτόν R.

503, 33 ἐν om. V

507, 41 εἶποι R., qui ἄμα τῇ φωνῇ ἐξήρχοντο, pro quibus ψωλοὶ ἤρχοντο V. Ald.

510, 46 sq. proximo scholio postponit V., præfixo ἄλλως, omittit R. — 49 δωροδοκίας V. Ald.

515, 9 εἶπεν ἐπὶ (ἐκ codex) τῆς κεφαλῆς additum ex R. ὁ om. V. — 10 δ' ἀνασκάπτρω V. δ' ἀνὰ σκῆπτρα G. γ' ἀσκήπτρω Ald. « Scribendum δ' ἀνὰ σκάπτω. » Dindorf. — 11 init. ἀετός G. σκηπτωάμων recte Victor. — 12 εἰώθασι, 14 γλαῦκαν R. — 15 ὡς θερ. δὲ V. Ald.

521, 21 Σωσικράτης Kusterus. Legebatur Σωσικράτης hic et apud Zenob. Proverb. 5, 81. De Sosicrate dictum ab Hemsterhusio in Anecdotis vol. 1, p. 197, et ab Geelio in Biblioth. critica nova vol. 1, p. 62. Legebatur τῷ 16'. Correxī ex Zenobio. DIND. — 22 δεξάμενος, 24 οὐδένα οὐκ ἔβην V. — 26 δὲ om. R., καὶ om. V. — 27 Σύβαριν. Vide Taylor. ad Lysiam vol. 2, p. 107 Reisk., Wesseling. ad Diodor. 12, 10. DIND. σύβασιν V. σύμβασιν G. — 30 καὶ om. R. — 31 Εἰς (τὸ add. G.) αὐτό. ἔτι V. — 32 δὲ καὶ V. — 33 πολλῆ γὰρ ὑστερον Κρατίνος ἐν τῇ Νεμέσει. Fallitur scholiastes qui Cratinum in Nemesi fabula longo post Aves editas tempore, h. e. post Olymp. 91, 1, Lamponis ut vivi vigentisque mentionem injecisse scribit; quod falsissimum esse vel ex eo intelligitur, quod Nemesis fabula post Periclis obitum doceri vix potuit. V. Plutarch. Pericl. c. 3. ΜΕΙΝΕΚ. Hist. Com. p. 44. Post ζῶντα addebatur καὶ ταῦτα πολλῆ ὑστερον.

523, 37 μάνας V., om. R.

527 ἔστιν εἶδ. R. ἔστι δὲ om. V. παγίδας, εἶδος G.

530, 45-47 Ὅτι—συντονίας post κατασθλοῦσιν ponit V., præfixo ἄλλως, quod Dindorfius ante βλιμάζειν addidit. — 46 καλλ. ψηλαφῶν φησὶν αὐτά V. — 47 legebatur συντομίας. — 49 τοὺς ὄρν. Ald. Cum his confer Etym. M. p. 200, 46, qui ex plenioribus ad hunc versum scholiis sua petiisse videtur.

531, 52 ἔτι οὐ R.

533, 1 συντρίβουσι G. — 2 sq. ἡδύοσμος. προσάρτυμα. σίλφιον : τὸ ἐν Λιβύῃ γενόμενον. θεραπεύει δὲ (δὲ θεραπεύει V.) πολλὰ, ἔστι δὲ καὶ πολυτίμητον V. Ald. Ad voc. προσάρτυμα hæc Kusterus : « In Ms. Vat. U. rectius πρὸς τὸ ἄρτυμα. Deinde additur, ἔπερ ἐν Λιβύῃ γίνεται. θεραπεύει δὲ πολλὰ. ἔστι δὲ πολυτίμητον. » — 5 μοι om. V.

535 lemma γλυκὸ καὶ λιπαρόν in R. V. — 7 παρὰ τὸ χέεσθαι Ald. παραχέεσθαι V.

538, 11 Κενεβρίων κατὰ V. κατὰ μεταφορὰν τοῦ στοιχείου Ald. — 12 νεκριμέων R. — 14 οὐκ ἔσται κεν. Ald. — 15 Scribatur κενέβριον. Erotianus p. 204 : Κενέβρεια : τὰ νεκριμαῖα κρέα οὕτω καλοῦνται, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης « οὐκ ἔσθ' ὃ κενέβρειον « ἔταν θύγῃς τι καλεῖ μ. »

539, 25 χαλέψαι in κλέψαι corruptum ap. Sudam s. Χαλεπωτάτους,

540, 27 Ἐρ. δὲ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων V.

547, 33 sq. ταῦτα—λέγειν ante ὡς εἰ εἶπεν collocat V., omisso δέ.

553, 41 sq. Ὀνομα ὄρνέου. ἔπαξεν ὡσεὶ R., qui 44 καὶ ἔτι ὄρνις καὶ om. Idem Κεβρίονι.

555, 48 om. R., ἡ μάχη om. V.

556, 50 Βοιωτούς. Immo Δελφούς. DOBREEUS. Qui βουλομένους. Legebatur βουλομένοις. — 52 λέγει om. V. — 1 οὗτος δὲ R. ὁ τότε καὶ Ald. καὶ om. R., qui ἔθεντο. — 11 τρίτῳ ἔτει. I.onge brevius tempus intercessisse, illum autem numerum negliger inspecto Thucydide posuisse scholiastam ostendit Clinton. Fast. Hell. vol. 2, p. 258. Deinde πρὸς Βοιωτούς dicere debebat. Conf. Hesychium in Ἱερὸς πόλεμος cum annotationibus interpretum. DIND.

558, 559 habet G., qui 18 τὸ πληθυντικὸν ἠδῆ.

562, 22 Πρὸ τ. θ. om. V. — 23 προσενέμασθαι habet R.

565, 29 φαλόν V. Eadem Athenæi opinio est 7, p. 325, B. DIND.

566, 30 δὲ ποσ. V. — 31 δὲ et 32 καὶ om. R.

557 R. habet τὸ δὲ μελιτοῦτα ἀρσενικῶς (vel ἀρσενικόν). ἔστι δὲ ἐπιθετον τῶν ναστῶν.

568, 41 μοιχεύς V., non G. — 43 ἔτι om. V. — 44 σπερμάτιον δ R.

570, 45 Ὡς om. R. aut V., alteruter totum scholion.

574. Νεωτερικόν. Vide Valckenar. ad Eurip. Hippol. p. 301. Ἀρχέννος R. V. Ἀρχένους Ald. Ejusdem nominis corruptelæ sunt apud Plinium H. N. 36, 5, *Archermus*, *Achermus*, *Chermus*, *Anthermus*. Ἀρχένεος sculptor antiquissimus est in monumento apud Bæckh. Corp. Inscr. vol. 1, p. 38, quod nomen comparavit Silligius in Catalogo artificum p. 51. Deinde libri φησι καὶ τὸν Βουπ. DIND.

575, 5 αὐτοῦ om. Ald. ὕμνοι Berglerus. κύμιναι V. Ald.

579, 6 ἂ om. R. V. — 7 ἐκλήθησαν R. ὠνομάσθησαν Ald.

580 εὐρετής codex.

581 ἀντὶ τοῦ οὐ δυνήσεται post προρέειν ponunt R. V. Totum scholion om. G.

582, 13 Ἐπιβουλεύεται V. ἐπιβουλεύετε Ald. — 14 ἡμᾶς V., non G., qui omittit scholion ad 584.

588, 24 οἶνανθ', 25 στάζει καὶ Ald.

598, 36 κυπρόθεος V. Σιδώνιος Ald. — 37 sq. σκάφη κατὰ τῶν θεῶν V.

601, 42 παρομιμακῶς V. (non G.) Ald.

609, 49 verba καὶ τοῦτο respiciunt ad scholion v. 575. — 51 γενεὰς ζῶει V.

614, 2 glossam τιμοις habet V., om. G.
 617, 3 εὔρεμα V. θνητῶν G.
 618, 5 Ἐνταῦθα μ. V. Scholion om. G.
 620, 9 φασιν Ald. Veram lectionem habuit etiam Suidas s. Κομάρους.
 626, 27 πίπτων R.
 629 Ἐπαγγεῖλάμενος θμοια V.
 637 Χαριέντως εἶπε om. V.
 639, 42 διὰ om. R. — 44 υἱὸς Ἀλκιβιάδου. Inepte. Alcibiades auctor fuit expeditionis Siculae, Niciae autem patri nomen fuisse constat Nicerato. In Ἀλκιβιάδου consentiunt Suidae codices s. Μελλονικῶν, ubi ed. Mediol. Νικηράτου. DIND. ἀνεβάλετο Suidae codex A.
 640, 46 νεοσίαν V. Ald. — 48 ἐκ παραλλ. τὸ αὐτό habet R.
 645, 49 prius καὶ om. V. — 51 κυρίως R. V. pro Κρίδος.
 648, 3 ἐπάνητι etiam Suidas s. Ἐπανάρχουσαι. Ald. ἐπανάρθηθι. — 4 καὶ μεθ' V. καὶ om. R. G. et Suidas. καὶ μεθορμίσαι Ald. — 5 θραύση. R. V. et Suidae libri praeter A, qui καὶ θραύση. Pergit Suidas τὸ δὲ πάλιν. — 7 ἄσας Suidas. ἀνίσας R. ἀνύσας V. ἐὰν ἦσας Ald.
 654, 15 sq. R. habet οἶον ἐπὶ ταύταις ταῖς συνθήκαις.
 662, 28 Πρόκνης φησὶν ἐνακρυπτομένης R., qui αὐτοῦ δὲ omittit.
 673, 41 sq. ὡς ἐν θ. πρ.—ἐχουσα. ἄλλως. ἀφελόντα τὸ προσωπεῖον R. ἀπολέψαντα δέον φαγεῖν. ὡς—ἐχουσα. ἄλλως. ἀφελόντα τὸ προσωπεῖον V.
 676, 51 ὄρνιθος πάντων, 52 μὲν δοκεῖ V.
 682, 4 πολλάκις γὰρ V. Ald.
 683, 8 ὅτι τὸ ἔαρ R. ὅτι ἔαρι V. τελοῦνται R.
 685, 15 Παράβασις G. R. in margine habet παραβάσεις.
 687, 21 πρ. καὶ τὰ R.
 691 καὶ γένεσιν θεῶν R. V.
 695, 36 αὐτοῖς, id est Ἄττικοῖς. Pro ἀνεμιαῖον legebatur ἀνεμίδιον hic et in verbis Platonis, consentiente Suida s. Ἄνεμος. Veram scripturam habent grammatici in Bekkeri Anecd. p. 81, 32; 401, 14. DIND.
 697, 41 περωτοῦ Dobræus. Libri περοῦ τοῦ. — 42 μὲν καὶ R. V. δὲ καὶ Ald.
 703 Λεῖπεται ἴν' ἢ υἱὸς V. υἱοὶ δηλονότι G.
 704, 44 τὸ om. R. V. — 47 ὃ Λεύκιππε Bentleius. Legebatur ὡς Λεύκιππη (λευκίππη V.). ὃ Λεύκιππη Suidas s. Ἄει τοῖς. Versus haud dubie Hipponactis.
 705. Scholion hic om. V. : habet glossam ἀποταξαμένους, qua caret G. Infra post scholion v. 719 V. διὰ τὴν νεότητα ἡναγκάσαμεν ἀκαίριος

ἔταιρεῖν. — 49 μετὰ om. R. — 50 ἀκ. ἐρεῖν R., qui 51 om. διेम. δὲ σ. — 52 idem μετέδωκεν.
 707 R. V. habent glossam τὸν ἀλεκτρούνα (τὸν ἀλέκτορα G.) et V. δεδωκότες ἡμῶς (ἡμῖν G.).
 709, 3 τὸ Ἡσιόδειον, 4 φράξο δ'—φωῆς V. ἐπακούσαις Ald., om. R.
 711, 10 sq. om. R.
 712, 13 προσπ. ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ R.
 713, 14 Ἐν τῇ Ἑλλάδι Ald. καιρῷ om. R. Ald. — 16 πέκειν δὲ om. V., una cum ποκάζειν om. R. Totum scholion om. G.
 715, 18 σημ. δὲ ὅτι om. R. σημειωτέον ὅτι V. ἐν συστολῇ δὲ εἶπεν τὸ πρ. R. Absurde, quasi alia hujus verbi mensura esse possit. DIND.
 717, 19 γὰρ om. R.
 721, 23 Ἐπειδὴ συμβόλους Suidas s. Ξύμβολον. Ξυμβόλους V. συμβούλους Ald. — 24 ξυναντῶντα ξυμβόλους Ald. Masculinum posuit, ex quo καὶ additum, Suidas, τοὺς πρῶτα συναντῶντας καὶ—προσημαίνοντας. — 25 legebatur προσημάντος. προσημαίνοντας V. 28 καλλόποδας — καλλοιωνίστους V. Eadem diversitas apud Suidam s. Ὀνον ὄρνιν et Οἰωνοί. — 29 συμβολικῶς V. et libri Suidae s. Ὀνον, praeter Paris. A. — 32 ἀνέστη R. a. pr. m. pro ἀναστήσεται. καὶ ἀνέστη Dindorf. addidit ex Suida.
 724, 39 καὶ et 43 συμμετρω om. R., qui 44 τῷ καύματι. Ibid. δὲ τῷ ἔαρι V., in quo glossa μακρὸν τὸ πνίγος, quam om. G. Scholion 728 om. R.
 731 lemma παιδῶν παισίν correxit Dindorf.
 733, 1 T. ἐν παροιμίᾳ V. τ. καὶ ἐν Σφηξίν. ἐν παροιμίᾳ δὲ Ald. — 2 κεκτημένον ὄρνιθον V. Ex quo 3 Dindorf. ἔταττον addidit, correcta scriptura codicis ἔλαττον. Idem cod. φασί.
 734, 6 μέλλετε etiam Suidas s. Γάλα ὄρνιθον. φήσετε Ald.
 737, 27 ὁ λόγος—ποιητοῦ om. V., qui infra post ἀναφαίνω ponit ὁ λόγος ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ. ἀντὶ τοῦ τῶν ἀνθρώπων (haec quatuor verba om. G.). τὰ γὰρ πλείστα τῶν ἀνθρώπων ξουθὰ φαίνεται. — 28 ὄρνιθον R. Ald. — 30 τὸ τῆς R. V. — 31 post ἀναφαίνω addit R. superiora illa ἢ ὅτι ἐνκεχυμένοι ἐν ταῖς λόγμασι εἰώθασιν φωνεῖν. Sequentia ξουθῆς—φαίνεται hic omittunt R. V.
 745, 35 post διατριβαί addit R. ὁ λόγος ὡς ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ. et τὰ γὰρ πλείστα τῶν ἀνθρώπων ξουθὰ φαίνεται. — 36 τῇ Ἰέζ om. V.
 749, ἢ additum ex R. Veram lectionem esse ὡσπερὲ μάλιστα annotavit Dindorfus.
 750, 39 sq. τραγοδοτικούς V. μελοποιίας R. δὲ om. R. V. — 41 νῦν om. V. — 45 δὲ om. R. — 47 δὲ καὶ τῇ V. — 49 εἰρήχασι V., non G.
 755 R. habet νόμον νῦν τὸ ἔθος.

759, 4 οὐδὲ πλῆκτρα Suidas s. Αἴρε πλῆκτρον.
— 5 ἐμβολα τὰ χ. V. τὰ ἐμβολα χ. R.

762, 9 Σπίνθαρος κομ. R. V. — 11 pergit R.
καὶ Κάρ. προείπομεν ὅτι—πολλαχοῦ καὶ—ὅτι Κάρ.
V. autem ὡς Φρύξ δὲ καὶ (hæc om. G.) δ (δ δὲ G.)
Φιλῆμων κωμωδεῖται. ὡς Κάρ. πρὸς δ εἶπομεν ὅτι
ξένος οὗτος πολλαχοῦ καὶ παρὰ τοῖς (τοῖς om. G.)
— ὅτι καὶ Κάρ.

764, 12 delendum fortasse πολλαχοῦ, ex ver-
bis proximis πολλαχοῦ δὲ καὶ, ut videtur, illatum.
Scholiasta si hoc dicere voluisset, πολλάκις πο-
tius dixisset, de quo confer exempla ad scholion
Thesmoph. 840 afferenda. Προείπομεν autem
referendum ad schol. v. 11. DIND.

765, 17 πάππος R. V. ἐπιδεικνύει Ald. — 19
ἐκ τε φρατρίας R. Ald. — 20 ἀναγράφει Bentleius.
Legebatur ἀναγράφω. Deinde πάππος avis intel-
ligitur. — 21 sq. in V. supra post ὅτι καὶ Κάρ
leguntur sic scripta, τρίτη μοῖρα δὲ εἰσὶ (τρίτη δὲ
μοῖρα ἐστὶ G.) τῆς φυλῆς (φιλίας G.) ἡ φρατορία
οὐστίνας τριτοῦς λέγει. — 22 τριτὸν Ald.

766, 23 scribebatur hic et infra constanter
Πισ—. — 24 scribebatur οὕτε περὶ, quod rectum
est si scribatur οὕτε τίς δὲ Πεισίου. — 25 scribeba-
tur Χείροσι, Πυλαίαις. — 28 θανάτω Ald. τε om.
V., ex quo 29 accessit καὶ ἐδημεύθη (adde ἡ οὐσία).
— 33 Φαίνεται εἶναι (hæc om. G.) λέγεται εἶναι
V., et in marg. a m. sec. γρ. βούλεται. — 34 scri-
bebatur Χείροσι. — 35 πρῶτον Porsonus. Lege-
batur πρῶτα. Meinekius πρῶτα μὲν οὖν. — 36
Πεισίαν—Δυτρέφη (scribebatur Δυτρεφῆ). Hæc
nomina locum non habent in metro anapæstico.
Videtur addidisse scholiasta, quemadmodum
Eupolidis versibus in scholio Nub. 997 Hippo-
cratis filiorum nomina sunt adscripta. Suidas :
Πισίαν : τρία κνύδαλά φησιν Ἀριστοφάνης, Πισίαν,
Ἵσφρούνα (ἰσφρούνα Paris. B et Bruxell.), Δυτρεφῆ.
DIND. Quæ Hanovii quoque et Meinekii senten-
tentia est Com. I, p. 153. Bergkio Comment.
p. 242 ipsius esse Cratini verba videntur, et
versus glyconeus præmisso critico : quod met-
rum cum tetrametro anapæstico consociatum
deprehendebat in fragmento Comici veteris ap.
Plut. Mor. p. 27, C. Conf. Meinek. ib. p. 161.

767, 39 Εἰς αὐτό V. πρό Ἄλλως. Idem pergit
ὁ πέρδιξ πανουργία ἐξαπατᾷ τοὺς θηρευτάς. εἰ οὖν
καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ βούλεται ὁμοίως αὐτῶ γενέσθαι.

768, 44 sq. καταλαμβανόμενοι ὑπὸ τῶν ἀνθρώ-
πων μηχανῶνται οὕτω τὴν σωτηρίαν R., qui 46 γάρ
om. — 49 κατεγν. ἐπὶ φυγῆ, 52 φυγεῖν V. — 1
scribebatur τιθεῖσιν. — 6 ἐπισπωμένως, 8 διαδράσκει
V. διαδιδράσκει G.

769 in V. adscriptum ἡ ἀντιρῶν ἤτοι ἀντιστροφῆ.
772, 14 πτερόγων Ald. τὸν ἥλιον R.

774, 16 Θράκης ποταμὸς—ἔχων V. — 18 οἱ
ὄρνιθες Victor.

782, 25 τὸν ἱερέα V.

787, 31 μικρῶν R.

790, 35 sq. λόγιος. διεβάλλετο δὲ ὡς καταχέσας
τὰ στρώματα αὐτοῦ. ἐξετλ. R. ἄλλως δὲ V. et Suid.
s. Χεζητιῶν. δὲ om. Ald. — 36 καὶ οὐέσας V.

793, 38 ὑμῶν ἂν ὅστις R.

794, 41 βουλευταῖς βουλευτικὸς R. V. ἐφήβοις
ἐφηβίης V. — 42 δὲ om. R. ἀπὸ ἀντι θ. V. Ald. ἀντι
τοῦ ἀπὸ θ. Kusterus.

798, 43 τῶ om. V. — 44 ἱμαντάρια Suidas s.
Δυτρέφης. Legebatur αἱμαντάρια. — 49 καὶ ἀπὸ
(ὑπὸ V.) τῆς Δυτρεφούς V. Ald. — 51 καὶ πολυ-
πράγμων additum ex R. — 52 καὶ ξένον grammati-
ci, non comici esse videtur. Quod ex Suida
confirmari monet Meinek. Com. I, p. 626. τὸν

μοῖσις V. τὸν μου G. — 1 Ἀττικῆς G. θάλια, 2 ἱππ.
καὶ ἐπλ. V. Qui in fine addit οὗτος πολυπράγμων.

799, 5 sq. Verba Παρά—Αἰσχύλου spectant ad
proximum ξουθὸς ἱππαλεκτροῦν, de quo vid. schol.
Pac. 1177. DIND. Μυρμηδόνων V. γε... δὲ ἀρτίως
(ἦδη Ald.) μέγ. R. sine ὅτι.

800, 9 ἐντιμότερος R. τιμώτερος Ald.

801, 13 sqq. ἐξῆλθον καὶ (δὲ Ald.) οἱ δύο ἐπιτε-
ρωμένοι καὶ ἄλλοι καθὼς εἶπομεν habet G.

806, 19 ἀποκεκομμένῳ Ald. — 21 τῶ ἐχθρῶ, ὁ
δὲ κ. τῶ προμετώπῳ κεκοσμημένῳ V.

807, 25 sqq. Æschyli versus affert Suidas s.
Οὐχ ὑπ' ἄλλων (ubi primum versum omisit) et
Ταυτὶ μὲν. — 25 δδ' Suidas. Legebatur ὡς δὲ. ὅδ'
ἐστὶ μύθων τῶν Λιθυκῶν τὸ κλέος scholiasta A-
phthonii in Walzii Rhett. vol. 2, p. 12. μῦθος V.
— 28 αὐτῶν Ald. αὐτοῖς V. — 29 ἀλισκόμεθα Suid.
Ceteri ἀλισκόμεθα. Vide Porson. ad Eurip. Me-
deam 139, VIII, qui aliorum scriptorum locos
quosdam indicavit, quibus Galenum adde vol. 5,
p. 144 ed. Charter. : καὶ τάχ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ
τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἀλισκόμεθα. DIND. — 30 αἰετῶν
V. τρωννύμενον καὶ λέγοντα V. Ald. — 31 ταῦτα
om. R.

809, 38 Ἐν τισιν om. V. — 39 τοῦτο ἐπ. V. Ald.

816, 44 sq. legebatur οὐδ' ἄσπαρτον. — 49 μοι
αὐτὸν R. V. — 50 ἡ χειρὶα δὲ V. παρεοικυῖα R.

822, 3 Προεῖρηκεν V. Ald. — 5 εἰς μὲν, Rhegi-
nus, de quo vide Kuster. ad Suidam s. Θεαγένης.
Hic et 6 ὁ om. V. — 7 περατίτης, voc. dubium,
omittit Suidas.

823, 13 τὸ om. V. δὲ om. R.

825, 22 εἰπεῖν et 23 αὐτῶν om. V. Ald. ὑπερ-
βάλλοντο V. ὑπερέβαλον Ald.

827, 26 ἔφερον R. — 27 Παναθηναίων Berglerus.
Legebatur Ἀθηναίων.

- 828, 31 ἐνιαχοῦ fortasse scripsit. DIND.
 832, 36 Ὅτι om. R.
 833 hic om. V., illa autem, Μῆδος — μάχιμος, infra post αὐτὸν μετέβαλε l. 5ο habet, omisso δὲ post Ἄρεως.
 835, 47 ὑπὸ Ἄρ. R., ex quo 5ο sq. τοιοῦτον et ὡς—φυλακῆς addita.
 836 Δίδυμος om. V., qui sic, Τὸ γὰρ Πελαργικὸν — νεοττός, φασὶ τὸ—κείσθαι. — 5, 6. Locus non est integer. Nam post πελαργὸν verbum aliquod desideratur vel παρελάθειν vel παρελίθειν, in sequentibus autem vel Περσικὸν in Περσικὸς, vel νεοττός in νεοτόν mutandum. DIND.
 839, 11 πηλὸν ὀργάζειν Ruhken. ad Timæum p. 180. Legebatur πηλὸς ὀργάζειν.
 841, 15 sq. ἴνα—φυλακῆς post καίειν ponit V., præfixo ἄλλως.
 842, 18 οἱ τὰς Suidas s. Κωδωνοφορῶν. Aberat αἱ. — 20 καὶ τούτους ἐφόβουν Suidas. — 21 ἀναφθέγγονται V. Post ἀντιφθέγγονται addit R. ὅπερ ἐθεασάμην καὶ τὸς ἔγωγε ἐν τῇ ἐμῇ πατρίδι τελοῦμενον. Est librarii additamentum. — 22 legebatur Εὐριπίδην. — 23 δεδεγμένον V.
 846 Παίρων φησὶν εἶπεν αὐτῷ παρ' ἐμέ R. φησὶ τοῦτο V.
 852 παρήνεσα R. V. Scholion om. G.
 853, 45 οὕτως ἔλεγον R. — 46 πομπὰς etiam Suidas s. Προσόδια. θυσίας Ald. — 47 προσόδια om. R. — 48 τοῖς λυρικοῖς V.
 857, 49 βοῆ ὁ R. χοαί, ἀλλήτης εἴρηται (εἶρ. δὲ καὶ V.) ὅτι καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις ἠύλουν V. Ald. Locus hic emendari potest ex scholiis interlinearibus codicis Vat. U, in quibus sic legitur: Πυθιάς βοή. ἀντὶ τοῦ ἀλλήτης. ἠύλουν γὰρ ἐν ταῖς θυσίαις. Kust. — 50 Ἄλλως om. R. αὐλοῦ Portus. αὐτοῦς R. V. Ald. — 51 scribebatur πυθαυλῆς. — 52 καὶ—Πηλέως hic om. R. V., sed supra habent τοῦ παιᾶνος (παιῶνος V.) εἰκός. ὡς (ὡς om. R.) τοῦτο ἐκ Π.
 858, 2 ἀλλήτης. Χαῖρις κιθαρῳδός R. V. — 4 ὁ addidit Musgravius apud Porson. ad Toup. Emend. vol. 4, p. 481. μετὰ Μέλητα (Μέλητος Suidas s. Χαῖρις) ἦν, ἔχ' ἀτρέμας. ἐγ' ὄδα V. Ald. Correxerit Porsonus. Dobræus, quem sequitur Meinek. Com. I, p. 257, μετὰ τὸν Μέλητα δ' ἦν — ἔχ' etc., quæ sunt alterius personæ.
 859, 9 εἰσθέσει Ald.
 861, 16 τῶ βίβλω V., qui 17 τῆς εἰ om.
 864, 28 εἰσθέσει Ald.
 865, 32 ἔμιξε δὲ καὶ τὰ ἐπὶ τῶν θεῶν R. V.
 873, 41 Παρὰ τῶν φωνῶν V. — 43 τίς ἡ om. Ald. — 45 legebatur ἱερὸν αὐτῆς ἰδρ. — 47 ἀμαράνθω V. ἀμαρέθω G. — 48 ἐκεῖ κρινὸν Dobræus. Legebatur ἐκ τοῦ κροῦ. — 50 τὴν ὠγαμέμνων Bentleius. Le-

gebatur τὴν ὠγαμέμνων. — 51 λείπουρα Ald. — 52 scribebatur Μυρινούσιοι. — 1 Πειραιεῖς Portus. Legebatur πείρα ἐπὶ. ἐπὶ (ortum ex syllaba εἰς) delevit Meursius. Φιλαΐδαι Hemsterhus. ad Pollucem 9, 74. Φιλιάται Ald. φιλαύτης V. Ibid. Βραυρωνίαν V. Βραυωνίαν G. Φαυρωνίαν Ald. — 3 φασιν Ἄρτ. ὄρνιθα καλ. ἔστι γὰρ ἀρτεμικολαινίς V. — 5 Ἡ κύων om. V. — 7 κύνα πρ. Ald. προσαγόρευον V. προσηγόρευον G. — 8 ἔτι om. V. Ald., qui ἐπειγομένην — τίκτειν. Deinde καὶ om. V.
 874, 18 εἰσθέσει Ald. — 22 ὁ αὐτὸς θεὸς V. Ἡρακλεώτης est Nymphis, cujus tredecim fuisse περὶ Ἡρακλείας libros constat ex Suida. Harpocratio, Σαβοί—οἱ μὲν Σαβούς λέγεσθαι τοὺς τελοῦμενους τῷ Σαθαζίω, τοῦτέστι τῷ Διονύσῳ, καθάπερ τοὺς τῷ Βάκχῳ Βάκχους. τὸν δὲ αὐτὸν εἶναι Σαθαζίον καὶ Διονύσον φασιν ἄλλοι τε καὶ Ἀμφίθεος δευτέρῳ περὶ Ἡρακλείας· ubi librorum varietates sunt ἀμφιέλεος, ἀμφιέλεος, ἀμφιέλεως, corruptæ, ut videtur, ex Νύμφης. Pro β' scribebatur ἰβ'. Correxerit ex Harpocrate. Neque enim probabile est circa finem demum operis de hac re dictum esse. DIND.
 — 24 legebatur συλλογιζόμενος. — 26 θίασον V. — 27 καθάζειν idem, non G. — 28 σεβασμὸν V. — 31 λέγουσι om. V. Ald. — 32 αὐτῷ κοινή τῶπος V. τὰς βάκχας R. τοὺς βάκχους Suidas s. Σαθαζίος. Et sic Plutarchus quoque Moral. p. 671, E. — 33 Ὑας om. V., spatio vacuo, quod in G. expletum est verbis καὶ φρυγίλος καλεῖται. Εὐάιος R. V. Εὐβάιος Ald. Legendum est Εὐῖος: ut recte ad marginem exemplaris Postelwaythiani emendaverat vir doctus. Bacchum enim ab acclamatione illa bacchantium εὐοῖ dictum fuisse Εὐῖον, res satis nota est. Sed quod idem vir doctus pro Ὑαν scribendum censebat Εὐαν, non possum non emendationis illius gratiam ei facere. Bacchum enim dictum etiam fuisse Ὑαν, vel Ὑην, dubitare nos non sinit Plutarchus in libro de Iside et Osiride pag. 364, ubi inquit: Καὶ γὰρ Ἑλληγες καλοῦσι τὸν Διονύσον Ὑην, ὡς κύριον τῆς ὑγρᾶς φύσεως, οὐχ ἕτερον ὄντα τοῦ Ὀσίριδος. Vides Plutarchum satis clare innuere, Bacchum vocatum esse Ὑαν, ἀπὸ τοῦ ὕειν, i. e. pluere: unde simul apparet omnem mendi suspicionem ab illo loco abesse. Kust. In vett. edd. est Εὐβάιος, quod Toupius (Em. in Hesych. vol. 4, p. 126) in Εὐάιος mutandum censuit; Vossius, qui de his rebus acutissime scripsit (mythol. Br. vol. 2, p. 3), tanquam si nihil obstaret, sub vexillo retinuit; mihi Εὐῖος vel Εὐῖσιος legendum videtur, ab εὐοῖ, ut Lacones pro εὖ σοι (bene sit) dixisse auctor est Etymol. M. p. 391, 10; quod Baccho ob inventum tympanum (βρόπτρον enim scribendum est pro κάτοπτρον) acclamatum fuisse Arignote tradit

ap. Harpocr. p. 132. » LOBECK. De morte Bacchi dissertat. 2, p. 1, qui de his nominibus iterum dixit Aglaoph. p. 1044. Ὑγῆς καὶ Σαβάζιος Larcherus in annotationibus ad Etymol. M. Orioni additis p. 196. ἔστι δὲ εἶδ. V. — 34 τοῦτο δὲ G. — 35 ὀρνίθειον Portus. Legebatur ὀρνιθόθειον.

875, 38 Ὅτι ἐπὶ τοῦ G., qui 39 sq. ἐπαίξει—προσεικάσας omittit.

877, 41 παρὰ τὸ τὰ V. — 42 καὶ om. R. — 44 διαβάλεῖν Suidas s. Κυβέλη. — 46 καὶ δυσγ. om. R. Ald. — 46 fortasse præstat προειρήκαμεν vel προεῖρηται, colo post Σύμμαχος posito, ut hæc ipsius Symmachi verba sint. Respicitur ad Ran. 1437. DIND. — 47 φαίνεται R. V. — 50 παρήσαν Suidas s. Κλεόκριτος, sed πάρεσι s. Κυβέλη. — 51 scribendum παρ' Εὐπόλιτι, nisi κομωδομένου excidit. DIND. Δήμη V., qui 52 ἄλλως. Ἡρ. — 1 Ἀττικοὺς τὸ στρ. Kusterus. Ἀττικὴ στρωθός V. Ald. — 3 Τρύφων. Kusterus. Legebatur τρυφόν. Herodian. Π. μον. λέξ. p. 42, 14: σημειώδες τὸ στρωθὸς ὀξυνόμενον. ἰσίχαρις (corr. Χάρης) δὲ φησιν Ἀττικοὺς βαρύνειν τὸ ὄνομα, ὡς καὶ Τρύφων μέμνηται ἐν δευτέρῳ περὶ Ἀττικῆς προσώδιος. ἐν δευτέρῳ om. V.

880, 7 Χίσι V. Ald., qui omittunt ἐπειδὴ—προσῆν. — 8 ὅταν R. — 11 κοινὰς et 13 ὁμοίως om. Ald. — 20 Δηλικῶν Meursius Lectt. Attic. 3, 5. Legebatur χαλικῶν. Conf. Ruhnken. Histor. orat. in Reisk. Oratt. vol. 8, p. 149.

883, 31 πελέκας, vide Lobeck. in Wolfii Anal. 3, p. 58. προσενεκτέον καὶ ἀλίθιας R. — 33 πελεκᾶς δὲ Ald. et Suidas s. Πελεκάντι. — 34 πελεκᾶς καὶ πελεκᾶ V.

884, 37 καταράχαι V. — 38 ἀντὶ ἐδωλίῳ εἰδώλιος. Sed in loco Aristophanis legitur ἐρωδιῶν. Quamobrem aut in textu legendum ἐδωλιῶν, aut in scholiis, quod malo, ἀντὶ ἐρωδιῶν εἰδώλιος. BENTL. ad Callimachi fragm. p. 469. — 39 αἰγίθαλος V. Ald. Ante verba οὐτ' ἐρισάλπιγξ aliquid excidit, nisi οὐτ' corruptum est. Ceterum hæc avis rectius ἤρισάλπιγξ dici videtur ab Hesychio. DIND. ὑπὲρ τὸν V.

893, 51 μὴ δυναμένου R. δυναμένου καὶ αὐτοῦ V. Ald. Deinde corrigendum αὐταρχῆσαι arbitratur Dindorfius.

895, 2 β' ποδὸς Kusterus. α' ποδὸς Ald. — 3 καὶ β' addidit Kusterus.

899, 11 ἐνικὸν Bentleius. ἐαυτοῦ Ald., et R., ut videtur.

902, 13 ἀπὸ παροιμίας οὖν V. Ald.

904, 25 Εὐχεται R. Ald. τις om. V.

911, 27 Διὰ τοῦτο V. δ δούλος G.

913, 29. Annotatio περισσὰ τινὲς ταῦτα ad verba κατὰ τὸν Ὅμηρον referenda videtur, a metricis, ut videtur, ejecta. DIND.

915, 34 τὸ ὀπητρὸν, 35 τετριμμένον V.

918, 36 Τὴν τοιάυτην R. Vulgatum habet Suidas s. Κύκλια. — 37 ἔλεγον. παρθενεῖα δὲ ἀντὶ Ald. παρθένεια Schweighæuserus ad Athen. 14, p. 631, D, vol. 7, p. 444: nam sic hæc differre, ut παρθένεια sint ἂ οἱ παρθένοι ἦδον, παρθενεῖα vero τὰ εἰς παρθένους ἄδόμενα. — 39 Ἄλλως om. V., habet G. ἦτοι κατὰ. V. — 40 προσώδια libri et Suidas. — 42 τὰ παρθενεῖα om. V. Idem διδόμενα.

922, 4 δὲ om. R. Ald., quæ ἄλλως. σαφ.

924, 9 ἦ om. R. V.

926, 12 sq. recte alii scriptores ὁ τοι λέγω et δμώνυμε.

929, 15 Πινδάρειον V.

930, 18 ἐν om. V. Ald. Δωρισμὸν Gelenius. διορισμὸν libri.

933, 25 legebatur σπ. καὶ βύσσα. Correctum ex Suida s. Σπολάς. — 29 εἶρκεν V., qui τοῦ om.

935, 34 τοῦ ου Pierson. ad Moerin p. 339.

940, 49 ἐπιμένοντα V. ἐπιβαίνοντα G. — 50 φασί V., non G. Ad verum proximum adscriptum in V. τῆς διανομῆς ἔχῃ τὸν βίον, quæ om. G.

941, 51 Καὶ om. V. — 52 τὸ ἐκ V. Νομάδεσι Ald. hic et in lemmate. — 53 ὡς V. ἀμαξοφόρητον Hermannus. Scribatur ἀμαξοφόρητον. — 54 post πέπαται legebatur ἀκλεῆς ἔβα τῶνδε (ἀκλεῆτε βάτην δὲ V.), quæ ex inferiore versu sunt illata. Servari possunt, si ita corrigatur ἀκλεῆς δ' ἔβα: λαβῶν γὰρ — ut novi scholii initium fiat. λαβῶν δὲ Berglerus. Aberat δὲ. 1 legebatur καὶ ἦται αὐτὸν καὶ ἀρμάδιον (ἀμάδιον V.). Male Berglerus ἀρμάτιον, quum litera δ indicio sit syllabas διον e proximo δῆλον esse natas. Addidi πρὸς ex scholio Aldino allato ad v. 944. DIND.

942, 5 ἀπαίρουσιν Suidas s. Νομάδες et Ὑφκντοδόνητον. Legebatur αἴρουσιν.

944, 8 δῆλον ὅτι χιτῶνα αἰτεῖ πρὸς τῇ σπολάδι. ἀκλεῆς Ald. φησὶν om. R. — 9 πέπαται δὲ κέκτεται om. V.

946, 19 sq. ἐπὶ ἀρσενικῶν V. Deinde legebatur χιτῶνος. δὲ om. R. V. οὐδετέρου Ald., a correctore positum, qui non perspiceret mentem scholiastæ.

949, 23 τὰ et 27 τὸ om. R.

952, 34 τῆς νιφοβόλας R. V. — 36 τοῦ om. V. Ald. — 37 δοκῆ—ἔχειν om. Ald., quæ post λέξεων addit ἀπατῶντας μηδὲν δὲ λέγοντας διαβάλλη τοὺς ποιητάς. Quæ ex scholio v. 950 sumpta sunt.

954, 41 τὸ δὲ περιχώρει πρὸς τὸν ἱερ. φησὶν ἀντὶ τοῦ π. καὶ πέριαινε Ald. περιόρριαινε V.

959, 51 εὐφημιάσθω V.

961, 54 ἐπὶ τοῖς χρησμοῖς Suidas s. Φάλυος.

962, 2 delendum οὕτως, quum non apposita sint ipsa Philetæ verba. DIND. — 6 τῆς om. R. — 7 ἐν τῷ θ' V. Deinde legebatur τὰ τε ἄλλα πολλὰ.

Correxit Dindorf. ex schol. Pacis 1071. — 8 τοῦ Βάκιδος τοῦ Βοιωτοῦ V.

966, 12 ἄλλως. οὕτως V. — 13 τὸ λυσιτελοῦν V. Ald.

968, 16 legebatur hic et infra eis τὸ μ. κτίσαι. Correctum ex Athenæo 5, p. 219, et Suida s. Eὶ τὸ μέσον. — 22 λύκου. τοὺς γέροντας V. Deinde Dindorfius corrigendum putat φησι. μιμεῖται —.

974, 27 φησὶ om. R. Ad v. 976 in V. Ἀριστοφάνης τὸ ἐκ τοῦ ἀναλαμβάνειν γελιοῖσθαι, quæ om. G.

978, 30 ἀξήσασθαι R. V. — 32 δὲ om. V. Eadem quæ R. omittit G. Ἰππεῦσι, ubi vide schol. ad 1010.

983, 37 χρησμὸν om. R. χρησμούς G.

984 Σπλ. ἐπιθυμῶν R.

988, 39 χρησμολογεῖ R. V. — 44 sq. Σύμμαχος — ἦν addita ex R., quibus verbis omissis Ald. post μανιώδη φησὶ habet τὸν Διοπέθη τὸν βήτορα. — 45 ὡς καὶ Ald. — 46 scribebatur Ἀμφικτυόσι. — 48 sq. scribebatur ἀνὴρ — μεταδραμῶ. Conf. Lobeck. Aglaoph. p. 981. — 50 Κόνω Florens Christianus. Legebatur Κοινῶ. — 51 αὐτοὶ διδάσκειν Dobræus. Legebatur αὐτοῖς διδοσθαι δεῖν. Schneiderus De scholl. Aristoph. p. 65 αὐτοὶ φασὶ δεδόσθαι.

994, 12 Καὶ δίδυμος σου τί R. Δ. οὐ πρὸς τὸ τί V. τουτί G. — 13 ἐπ. τοῦ θεοῦ G. Sequentia om. R. G. Verba οἶον — πάρετ habet V. DIND.

997, 17 τουτέστιν R. V. — 18 ἀνάθημά τι Suidas s. Μέτων. ἀναθήματα R. ἀνάθημά τι V. Ald. — 19 ἀτρονομικόν Suidas. τὸν δῆμον V. et deteriores libri Suidæ. — 20 τοῦτο μὲν οὖν V. δὲ pro γὰρ Ald. Libri. Λευκωνέα. — 23 τοῦ addidit Dindorfius. Idem de his conferri jubet Idler. in Commentatt. Academiæ Berol. 1814, p. 239, et in libro De chronologia vol. 1, p. 326, et C. O. Müller. in Ephemer. Gottingensibus a. 1822, fol. 47, p. 459. — 26 πᾶν ὃ περιλαμβάνεται Dobræus. Legebatur ἐπάνω παραλαμβάνεται. — 27 οὗ Dobræus. Legebatur ὁ. Sensus est, alii quærent an sita fuerit pnyx in demo Colono, a quo diversus fuerit alter Colonus ὁ μίσθιος. μίσθιος Meursius Reliq. Attic. cap. 6. Legebatur μίσθος. Vid. Harpocrat. s. Κολωνίας. — 30 ἐν τοῖς δρισμοῖς. Vide Casaub. ad Athen. 12, p. 540, D. — 33 φροντιῶν Dindorfius. Legebatur φροντίζων. ταύτης omittit Suidas s. Μέτων. Λευκονοειὺς V. et Suidas. Λευκωνειὺς Ald. Deinde legebatur οἶδα (οἶδ' Suidas) ὁ τὰς. οἶδα ab librario additum censebat Dindorfius. Aliter alii; v. Meinek. Com. I, p. 589. — 35 Χαβρίου Bentleius. Legebatur χωρίου. ὡς addidit Dobræus. εἰρηται, in argumento fabulæ. — 36 κατεμχανήσατο Suidas. κατὰ μηχανὴν τέως (τε V.) οὔσαν V. Ald. — 37 κατεσακ.

αὐτῶ om. V. — 38 legebatur τῷ δήμῳ. Eadem corruptela schol. Ran. 86. Scribendum γὰρ pro δὲ, ut supra l. 20. Ald. Λευκωνέα. DIND.

1001, 41-43 proximo scholio postponit R. præfixo ἄλλως, scribens Ὡς πνιγυὲς οὖν περιέχεται. — 43 δὲ οὗτος ὁ Ald. — 45 καθάπερ R. — 46 φησὶ V. φησὶν ὁ Ald., quod om. R.

1005. Scholion hoc om. V.

1009, 4 ὁ Θ. οὗτός ἐστιν, 5 γεωμ. περιβόητος R.

1013, 10 ἐκ Λακεδαίμονος Ald. — 11 ξενηλασίας γέγονε V., quod in γερονυίας mutandum foret, nisi ex scholio inferiore illatum videretur. DIND. — 12 σιτοδείας V. σποδιᾶς Ald. et Suidas s. Ξενηλατεῖν. — 13 τῆ om. V. τριακοστῆς ῥ' R. Aut hic numerus, quem om. Ald., aut superior corruptus. Videtur superior. DIND.

1020, 23 ἐτι οὐ γεωμετρήσεις V. Ald.

1021, 29 Σαρδανάπαλλος scribendum ubique. — 32 καὶ μυρίζεσθαι om. Ald. et Suidas s. Σαρδ. — 34 πεπυρπολημένος G. τῷ οἴκῳ R. V. — 35 ἐπὶ τῷ V. Ald. De inscriptione sepulcri accuratissime disseruit Nækius in libro de Chœrilo p. 238 sqq. — 37 legebatur Ἀγγίλλον. — 39 post ἄξια addit R. ὠρίζετο δὲ οὗτος ἐν τρυφῇ τὴν εὐδαιμονίαν, sequentibus omissis. Ἑλλάνικος. Callisthenem ἐν β Περσικῶν nominat Photius Lex. p. 500, 12. DIND. — 43 Κιλικίας Gelenius. Λυκίας V. Ald. — 46 ἐπίγραμμα. De quo vide Nækius p. 218-243. — 50 ὅσ' ἐφαγόν τε καὶ V.

1022 sq. λαχὼν—ἀρχὴν om. R. V. Post ἀρχὴν addit Ald. ἄλλως. οἱ παρ' Ἀθηναίων εἰς τὰς ἐπὶ πόλεις ἐπισκέψασθαι τὰ παρ' ἐκάστοις πεμπόμενοι ἐπίσκοποι καὶ φύλακες ἐκαλοῦντο. οὗς οἱ Λάκωνες ἀρροστὰς ἔλεγον. Quæ ex Suida sumpsit s. Ἐπίσκοπος.

1035, 11 οὐ V. pro οὗτος. μελετῶν τὸν νόμον ὃν G.

1042, 19 post πόλις addit V. ἦν δὲ καὶ (καὶ om. G.) ὑπὸ Ἄθω.

1046 εἰς τὸ om. V.

1047, 26 ἀναγομῆνον G. — 28 Μῆνες fabula aliunde nondum cognita. — 29 sq. sic in Ald., ἐς τὸν μουνιχίωνα : ἐς τὸν μαιμακτηρίωνα γὰρ εἰσὶν αἱ χρ.

1053 om. V. ἀποπάτησας fortasse corruptum ex ἀπεπάτησας, quod proximo versui adscriptum fuit. Ad v. 1052 in V. ὀφειλὴ τῆ θεῶ, quod om. G. In gl. ad v. 1054 codex ἀποπατήσας ἀποτίλας. DIND.

1063, 1 λέγει om. R., qui μῦας. — 2 γὰρ om. V., qui ὡς λαδέγω. G. λαγῶ.

1065, 3 κάλυκος καὶ V.

1069 sic in R., Δάκετα μικρὰ ἔρπετὰ, σκορπίο καὶ τὰ λοιπὰ.

1073, 10 εὐτέλιζεν R. V. — 11 τῆς additum ex

R. et Suida s. Διαγόρας — 12 χ. पुल्ल R. πόλει V. στήλη Suidas. Post πόλει addit V. πλάττεται τὸν συκοφάντην. — 13 Μελάνθης Ald. Conf. schol. Pluti 846. — 15 sic etiam Suidas. τὸν μὲν ἀποκτείναντα—τὸν δὲ ἀγαγόντα Ald., quæ 18 om. καὶ μικρὰ ποιῶν. Κρατερός. Conf. schol. Ran. 320. — 20 οὐδὲν γὰρ κελεύει vel οὐδὲν δὲ κωλύει Bergkiius Comment. p. 176, ut scholiasta dicat nihil obesse quominus Diagoram ante Meli expugnationem exterminatum esse statuamus. — 21 Μέλαν δὲ V. Μένανδρος δὲ Ald. — 23 prius καὶ om. V., qui Πελανεῖς. — 25 ἀργύριον V. — 26 ζῶν G.

1074, 28 εἴπετι τινα V. δ' ἐν V., non G.

1075, 30 ὑποβολῆ R. — 31 μηδένα G. Lacunam probabiliter explevit Schneiderus De scholl. Ar. p. 21, ὅστε μηδ' ἐν Ἄδου σῶζεσθαι τινα. — 32 πλασιάζονται Ald. πλαγίζονται adscripter Victorius. Schneiderus confert schol. Homeri II. Δ, 59 : πλαγιασθεὶς δὲ ἐντεῦθεν Ἡσίοδος νεώτερόν φησι τὸν Δία. ἐν om. V. Ald. — 35 συνομοσίους R. V., non G. Voc. suspectum, fortasse ex συνομόσαντας corruptum. DIND.

1077, 38 προσενεκτέον R.

1079, 40 δ' σπίνος additum ex R. — 42 ὡς om. V.

1081, 46 κορυζῶσιν Suidas s. Κόφυγος. Libri κορύζωσιν. — 49 βιαίως δὲ τὸ ἐγγεῖ, κρεμύοντες Ald.

1083, 52 ἰστᾶν V. — 54 γλωσσημαντικὸν V. Ald.

1088 ἀντιφθῆ ἦτοι ἀντιστροφή adscriptum in V. — 11 τὸ πληθυντικὸν R.

1091, 14 γενικὴν Kusterus. Legebatur ἐνικὴν. Scholiasta πνίγουσ' legit. — 15 ἡ—θερμασία ἐπίκειται Dobræus. Legebatur ἐν—θερμασία ἐπίκεινται. — 16 ὅμιν V. Ald.

1094 Ἐν κόλπῳ τῶν φύλλων. ὡσεὶ R.

1095. Eustath. ad Homer. p. 396, 1 : σημειωτέον δὲ ὅτι τὸν μὲν μέγιστον τέττιγα ἀχέταν καλοῦσιν οἱ παλαιοὶ κατὰ Πausanίαν, κερκώπην δὲ τὸ ἐλάχιστον τέττιγιον, τὸ δ' αὐτὸ καὶ καλαμαῖον, τὸ δὲ μετὰ τοῦτο τιτιγόνιον, ἴσως παρὰ τὸ τιτίζειν. κερκώπην memorant Ælian. N. A. 10, 44, et Liban. vol. 4, p. 143 : sed γένος σίγιον, quod dicit schol., alibi nominatum non vidi. DIND. — 21 τὴν σκοπὴν G.

1099 R. habet τὰ μύρτα ἐσθίειν post πεπανθέντα. — 27 γάρ et 29 ἀντι τοῦ om. V., qui ibid. πλέον δὲ δ.

1102, 34 αὐτοῖς V. Ald.

1104, 36 δν ἐλ. V., qui 37 δὲ om.

1106, 40 τετραδράγμοις, 42 sq. χαράγματα ἦν τετραδράχμων, 44 τότε γὰρ γλαυδὲ ἐπίσημον, 47 μάτελα ἦν V.

1108, 49 λεπίζουσι γὰρ R.

1110, 51 στεγάσωμεν R. V. ἀέτωμα R. τὰ γὰρ τ. ἰ. στεγάσματα Suidas s. Ἀετώματα. — 52 αἰετοῦς V.

1112, 3 Ἄντι τοῦ et 4 Δίδυμος et ὡς om. R.

1113, 5 Κυρίως τῶν ὀρνίθων δ' λεγόμενος πρόλοχος. ἐκότερον δὲ ἀπὸ τοῦ συναθροίζειν ἐκεῖ τὴν τροφήν. Δίδυμος δὲ Ald. — 6 κυρίως additum ex R. et Suida s. Προηγορεῶνας. προλόγους R. V. et Suidæ codex Paris. A. — 8 ἐκ τοῦ V. συναθροίζειν Ald. ἀθροίζειν Suidas.

1114, 10 μὴ κρίνητε μὴ ἡμᾶς R. V. — 11 τίθεσθε Ald. — 13 sq. τῶν ἀνδρ.—κεφαλαῖς om. G. — 16 ὅμιν V.

1121, 27 ὡς Ὀλ. V. ἡ om. Suidas s. Ἀλφειός. — 31 ἄλφιον V.

1126, 38 legebatur Ἡσιόδου.

1128, 42 δούρειος V. Reperta est hæc inscriptio in rudibus acropolis; v. Rossium Journ. des Sav. 1841, Avr. p. 244 sqq.—44 ὅ om. V. ἐν ἀκροπόλει R. V. præfixo lemme ὑπὸ τοῦ πλάτους ἀν (οἶν R.). ἐν ἀκροπόλει δὲ Ald.

1133, 48 Οἱ et 49 οὗς om. R. V. — 50 ἄραιντ' ἀν Ald. ἀν ἄρετ' R. V. ἀν ἄραιτ' G. — 51 ἐνόμισαν om. R. Ald.

1137, 53 τὰ om. V.

1138, 9 περιτύουσι R. Ald.

1141, 14 Ὀνοματοποιεῖται R. V., qui 15 om. ἐν.

1142, 17 ὅ om. R. Ald. — 18 sic etiam Suidas s. Λακάνη. Λεκάνη δὲ τὸ κοινὸν Ald. — 19 ἀπὸ τοῦ λα ἐπιτατικὸν μορίου καὶ τοῦ G.

1145, 22 τῶν ἄλλων εἶναι μᾶλλον τὰς χῆνας V. μᾶλλον τῶν ἄλλων εἶναι τὰς χῆνας G.

1148, 27 παρὰ additum ex R. τοῦτο οὖν ἐπαίξεν. ἐπαίξεν οὖν (sic) ὡς ἀν (hoc etiam Ald.) ἐζώσμη. V. — 28 φησι om. R. Ald. — 29 ζέουσι R. G. ζαίουσι V. ζύουσι Ald.

1150, 31 sq. βαστάζουσιν αὐτὸν ὥσπερ εἰώθασιν βαστάζειν τὰ παιδία infra post ἐμφανίζειν habet V., om. G. — 33 δὲ om. V. — 34 τῶν ὄτων V. — 37 χρῶνται V. et Suidas s. Ὑπαγωγεύς. ἐχρῶντο Ald. — 39 sqq. οἱ δὲ πηλόν τινα, καθὼς καὶ Ἐριππος « ζύνεστι γὰρ δὴ δεσμῶ μὲν οὐδενί, τοῖσι (τοῖς codex Δ) δ' ὑπαγωγεῦσι τοῖς ἑαυτοῦ τρόποις » Suidas. Non videntur hæc Hermippi verba esse. DIND. Vide Meinek. Hist. Com. p. 97. ὡσεὶ εἶπε (εἶπεν V.) κεκλείδωται (hoc om. V.) ὅτι βάλανοι λέγ. V. Ald.

1161, 51 διὰ om. Ald.

1163, 2 ὡς κατὰ τῶν ἔργων ὡς ἐκπλαγέντος αὐτοῦ V.

1177, 12 κατὰ τοῦ V.

1181, 19 κίμινδης Ald.

1192, 39 καὶ τὸ V. — 41 παῖδου R.

1203, 48 sq. καθὼς ἐπτέρωνται αἱ τριτῆρες καὶ τὰ πτερὰ Suidas s. Κυνῆ. καὶ—χιτῶνα accessit ex R., qui ἔχειν, 50 διαπέτασθαι. διαπέταται Ald. διατέταται Suidas. — 51 πέτασσαν R. hic et infra. Idem om. δ — 52 ἐπὶ τῆς Ald. et fort. R. κυκλὰς Tou-

pius Emend. vol. 2. p. 465. κυληνῆς Ald. συληνῆς R. V. — 53 κυνῆς Toupius. Legebatur κυνῆ. δὲ τὸν κυνέα, 2 φορεῖν V., ex quo additum ὡς. Idem τὴν κυληνῆν, 3 τὸ πέτασον.

1204, 9 ταχυθανατοῦσαι V. ταχὺ θανατοῦσι G.

1206, 13 Ἐπεὶ δὲ V. — 18 ἐπὶ τὸ R.

1215, 24 παραιτεῖται, vide ad schol. Pac. 854.

1218 Ἀντὶ R. Χάους Ald. Scholion om. V.

1222, 27 sq. Ἀντὶ—παίξει δὲ om. V. Ald.

1227 πράξῃτε V. πράξῃται R.

1240, 43 φησι om. R.

1242, 48 fortasse γράφει: quanquam incerta correctio est, quum ex sequentibus verbis nonnulla excidisse manifestum sit. Dobræo corrigendum videbatur ὁ μὲν Καλλίστρατος γράφων, τοῦτο ἐκ Λικυμνίου Σοφοκλέους, φησὶν ταύτης αἰ διδασκαλίαι οὐ μέμνηται. Recte fortasse postrema corrigi: sed Callimachi nomen nihil causæ erat cur mutaretur. Quæ desunt sic explet Schneiderus De scholl. Ar. p. 86, ὁ μὲν Καλλίμαχος «Ἀριστοφάνης γράφων οὕτως· Α. β.,» φησὶ, «ταύτης—οὐ μέμνηται.» DIND. Λικυμνίους, 49 οὐδὲν μέμν. V. Sequentia 15-17 ἐν δὲ—γέγραπται in fine post κεραυνοβολούμενος ponit R. σχολικῶν R. V. — 50 ὑπομνήματα Ald. Fort. ὑπομνημάτων. — 51 ἐπιγραφόμενοις, 53 εἰ τοιοῦτό τι λέγει κεκεραυνομένον. V. — 3 Λικυμνίους δὲ V. Ald.

1243 legebatur ἀναζητημάτων. Correctum in Lexico septemvirali s. Πάφλασμα, ubi ἐκθρασμῶν pro ἐκπρησμῶν scriptum.

1247, 10 ἔστι δὲ ἐκ Ν. Αἰσχ. infra post τὸ ζῆον l. 12 ponit R. — 11 scribendum videtur ἐξέρριπται δὲ (nisi ἐνέρραπται δὲ scripsit) τὸ Ἀμφίονος ἐκ παρθιδίας. Hoc enim dicere debuit, quoniam hæc parodia esset Æschyli verborum, coniecisse Pisthetærum illud dictum totum in Jovem, quamvis ei non Amphionis, sed Jovis esset domus nominanda, HERMANN. Opusc. vol. 3, p. 53. Legebatur enim ἐξ. δὲ τ' Ἀμφ. ἐκ μονοθιδίας. Recte autem Hermannus ἐνέρραπται, nisi προσέρραπται malis, quod legitur infra in scholio ad v. 1377; προσέρριπται ad v. 696. DIND.

1250, 13 παρδάλων Ald. — 16 ἀντὶ τοῦ ὁ γίγας R.

1256, 19 ἐμβάλλεσθαι Suidas s. Τριέμβολον. — 22 post οὖν aliquid excidisse videtur, quo τριέμβολον explicaretur. DIND. τριέμβολον οὖν ἐπίφθεγμα τάχους Suidas. τρ. οὖν ἀντὶ τοῦ (ἀντὶ τοῦ om. G.) ἐπ. V. Proximum εὐράξ πατάξ dicit.

1258, 25 ἐπίφθ. τάχους ἀντὶ τοῦ εὐρ. R. — 26 εὐρ. συμμιγῆσομαι Ald. χαμίτυποι R., qui αἱ πόρνοι om. — 27 idem habet παρὰ Μενάνδρῳ R. ἄρης Bentleius. Legebatur ἄρης. Ceterum dubitari potest an hæc non Menandri verba sint, sed Ari-

stophanis Equit. 1127, τοῦτον δ', ὅταν ᾗ πλέως, ἄρας ἐπάταξα. Lucianus Amor. c. 53, ab Dobræo indicatus, εἴτ' ἀπὸ μηρῶν προοιμιασάμενος, κατὰ τὸν κωμικόν, αὐτὸ ἐπάταξα. DIND.

1267, 43 Τὸ τῆδε ἀντὶ τοῦ V. Idem τῶδε τῶ. — 44 ἔστι πόλις R. πόλις ἀντὶ τοῦ δι' ἄερος V. Scholion hoc om. G.

1269, 46 Ἄττικὸν om. V. — 47 ἔστι—αἰτιατικὴ—εὐθείας Ald. ἔστι—αἰτιατικὸν—εὐθείας G. — 49 post νοστήσει addit V. (non G.) ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ὁ κήρυξ. αἰτιατικὴ ἀντὶ εὐθείας.

1273, 4 Οἶον εἰς σ., 5 κελυφαὶ R. V. καταγγέλλειν Ald. — 6 ἀκούει R. — 7 εἴρηται Ald. — 8 αὐτῶ R.

1281, 13 sq. τοῦτο—τότε infra post πένητα ponit V., sic, ἄλλως. τὸ ἐλακωνομάνουον εἶπε—τότε. — 15 ῥυπῶντα G.

1282, 16 sq. Εἰπὼν—ἔσωκράτου om. V., qui τοιοῦτοι γὰρ καὶ οἱ. — 18 sic habetur in R., οἱ φιλόσοφοι ἐκόμων, ὡσαύτως καὶ οἱ Λάκωνες.

1283, 21 οἱ om. V. — 22 sq. Ἀφροδίτης τὸ γ παρῆθεντο V. — 24 τε addit Dindorfius. Conf. Meinek. Com. I, p. 848 sq. — 25 σκυτάλια ἐτοίμως (sic) τὰς V. — 26 τοὺς om. V. Post τραχήλους indicavi lacunam. Sequuntur verba corruptissima poetæ ignoti, in quibus παύσει fortasse in πρίσει mutandum. «Epicharmo lubens adscripserim, nisi quis de Sophrone potius cogitet, quod apud schol. Aristoph. ad Av. v. 1285, ἡ πλαγείς (vel παισθείς· nam vulgatum παύσει nullius est pretii) βράκτρῳ καλίνῳ σκύταλα Φρῦξ ἀνήρ. Σκύταλα certe pro cervice vox Sicula teste Hesychio, quem una litera corruptum emendabis, Σκύταλον, τράχῃλον, Σικελοί.» HEMSTERH. ad Lucian. vol. 1, p. 363. Φρῦξ ἀνήρ de ministro publico intelligit Toup. ad Suidam s. Φρῦξ ἀνήρ, ceterum dubitat Sophronis an Epicharmi hæc verba sint. Non esse Epicharmi manifestum est. DIND. — 27 κατασχύτα Φρ., 29 εἰς πόλεμον V. — 34 sq. Ald. εἰς αὐτὸ καὶ ἀνελίττοντες παρεῖχον τὸν ἱμάντα τῶ ἀποφέροντι. τοῦτο δὲ ἐποιοῦν, ἵνα μὴ μανθάνωσιν οἱ ἀποφέροντες τὸ δηλούμενον ἐν αὐτῶ. ὁ δὲ στρατηγὸς λαβὼν αὐτὸ, καὶ περιελίξας τῆ παρ' αὐτῶ βράδῳ ἀνεγίνωσκε. λέγεται οὖν καὶ ἡ ἐπιστολὴ καὶ αὐτὸ τὸ ξύλον. Διοσκορίδης δ' ἐν τοῖς περὶ νομίμων, τοὺς δανείζοντας ἐν Σπάρτῃ διαίρειν σκυτάλην δύο παρόντων μαρτύρων, καὶ γράφειν τὸ συμβόλαιον ἐν ἑκατέρῳ τμήματι, καὶ τὸ μὲν ἐν τῶν μαρτύρων διδόναι, τὸ δὲ δι' ἑαυτοῦ ἔχειν. ἐχρῶντο δ' αὐτῶ καὶ ἄλλοιως, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῆ Ἰθακησίῳ πολιτείᾳ μβ'. Quæ interpolata sunt ex Suida s. Σκυτάλη, qui hæc non ex scholiasta, sed ex Photii Lexico descripsit. DIND. καὶ ὁ στρ. V. — 36-39 om. G. Πάλιν et καὶ om. V., qui 37 τὸ σκυτάλη V.

1288 sic in Ald., ὡς ἐπὶ—λειμῶνας. ἐπαιξε δὲ εἰς—βιβλία, τοῦτέστιν εἰς τὰ ψηφίσματα.

1289, 45 pro voc. διελόντι R. διὰ, V. διατί.

1292, 53 καὶ ἀηδής Ald. — 54 εἴρηται V., qui 1 om. ἄλλως. — 6 καὶ μὴ Πέρδιξ χθές ἦν χωλός R. γ' Porsonus. Legebatur γάρ.

1294, 14 ὁ τὰς Ἀταλάντας γράψας. Idem poeta, diversus, ut videtur, a Strattide, qui Atalantam scripsit, citatur ab Hesychio s. Διονυσιοκουροσπορώνων. DIND. Conf. Meinek. Hist. Com. p. 225.

— 15 Ταξίαρχη V. Ταξίαρχαις Ald. — 17 αὐτὸ V. — 20 post Αἴγυπτον exciderunt syllabae tres, velut ἄγοντα. φέροντα οἰκείας λέξεις scripsit Portus, sententiae, non metro consulens. DIND. — 20 Κρ. δειλίας V. τοῦτοισι δ' Dobræus. Legebatur τοῦτοις δὲ. φέρον διέφρον Ald. V. Meinek. Com. I, p. 31 sq. — 22 Κιφησόδημος V.

1295, 24 ἦν om. V. ἐν τῷ ἄνω Ald. om. V. — 25 δὲ καὶ R. Ald. Post ἦν V. Ald. καὶ om. — 27 διὸ om. V. — 28 ὅτι οὐ μόνον (δμώνυμον V.) ἀναίσθητον, τοῦτο γάρ (γάρ τοῦτο V.) καὶ φανερόν, ἀλλὰ καὶ πονηρόν V. Ald. — 29 Θεαγένην καὶ Φιλοκλέην R.

1296, 30 Αἰγύπτιον V. — 31 μακροσκελοῦς R. μακροσκελοῦς V. μακρὸσκελοῦς G. — 32 μέγας καὶ ἰσχνός Ald. ἔστι δὲ Χαῖρ. R.

1297, 35-43 sic in R., Τοῦτον καὶ Εὐπολις ὡς λάλον διασύρει, Συρακόσιον δὲ ἢ ὡς ξένον ἢ ὡς πονηρόν.—36 Πόλεσι Kusterus. πύλεσι V. πύλαις Ald. — 37 sq. κυνιδίοισι τοῖσιν Benteius. Legebatur κυνιδίους τοῖς. — 38 τειχίων Dobræus. Legebatur τειχίων. τὸ om. Ald. — 39 ψήφισμα, v. Meinek. Hist. Com. p. 40. — 41 ψῶρ' ἔχε corruptela manifesta. Sensus probabilem restituere licet, ψώρα δ' ἔχοι Συρακόσιον. Sed plura hic excidisse videntur. Proximum ἐπιφανῆς in ἐπιφανῆς mutandum videtur et ὄνομα intelligendum. DIND. Elegantem conjecturam Cobetus protulit, cujus v. Obs. critt. in Plat. com. p. 38 sq. αὐτῷ om. V. — 44 Didymi excidit explicatio. DIND. — 45 Μιδίαν R. V., non G. — 46 γύρω Paulus Leopard. Emendat. 2, 5. Libri πυρῶ. σάϊρω Lobeck. Aglaoph. p. 1316. Sed verum vidisse Leopardum Dindorfius observat ex Suida in Ὀρτυγοκόπος. — 47 σκοπεῖν V. — 48 Ἀριστοφάνης. Immo Plato. Scholiasta Luciani vol. 2, p. 696 : ὁ δὲ Μειδίης ὀρτυγοκόπος ἦν, ὡς Πλάτων Περιαλαγῆι. καὶ ὡς πονηρόν δὲ καὶ κόβαλον καὶ τῶν δημοσίων νοσφιστῆν Φρόνιχος καὶ Πλάτων διαβάλλουσιν. Deinde in V. spatium vacuum quod absurde explevit librarius in G. verbis Μειδίης δ' ἐκεῖ ὄρτυξ ἐκαλεῖτο. DIND. — 49 χρηστόν γε Bergk. Commentt. p. 425. Χρηστόν (τὴν ἄνδρα) μηδὲ κατὰ τὸν Μειδίαν τὸν ὀρτυγοκόπον Cobetus l. c. p. 171. — 50 ὁ αὐτὸς. Immo Phrynichus. Apparet plura in antecedentibus excidisse : nisi

haec olim inferius lecta sunt post Φρόνιχος ἐν Ἐφιάλτη. Vide Cobet. l. c. DIND. ἀλέκτορος V. ἀλέκτορα G. — 51 δὲ καὶ εἰς V. — κλοπῆν Schneiderus Descholl. Arist. p. 77. Libri κλοπῆς. — 53 συκοφαντίαν Dindorfius. Legebatur συκοφαντία. — 54 scribebatur Ἐπιάλη. ὁ δὲ—εἰώκει om. G. — 1 ἦκειν V. ἦκον Ald. — 2 ἐν om. V. — 4 Διονύσιος; δὲ ὁ Ζώπυρος. Nisi legendum Dionysius et Zopyrus. Nam ut Laertius 6, 100, notat, Dionysius et Zopyrus Colophonii sub Menippi cynici nomine libros ediderunt. FABRICIUS Bibl. Gr. vol. 2, p. 802 (4, p. 413 ed. Harles.). — 5 εἰπεῖν ὀρτυγοκόπου V.

1299, 7 ὁ δὲ λέγεται ὁ μ. ὄρτ. ἢ παρὰ R.

1301, 11 corrige χειλιδοῖ ex scholio v. 1410.

1303 om. G.

1309 R. habet glossam εἶδος κοφίνου. — 19 Ἡ ἀρρίχη θηλυκῶς V. — 22 νῦν ἔτι Suidas s. Ἀρρίχους

1310, 29 οἶνον ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα Ald. — 33 ἴσταθι αὐτοὶ καὶ ἴστη πίπλημι πίπληθι. Ἀττικοὶ δὲ τελείαν ἀποβολὴν τῆς εἰς μι ποιούμενοι πίπλη λέγουσιν ὡσπερ καὶ κατὰ τοῦ τῆμι V. Ἀττικοὶ δὲ τ. ἀ. τῆς μι ποιῶσι, πίπλη λέγοντες καὶ ἐμπίπλη Suidas s. Ἐμπίπλη.

1317, 51 δῆλον ὅτι τὰ πρὸς V.

1323, 53 addit V. πρὸς τὰ ἄνω γράφεται καὶ μετασχεῖν, quae om. G. τὸ δὲ ἐξόρμα R.

1329, 4 Ἀποφατικῶς R. — 10 εἰσθέσει Ald.

1331, 14 κύκνον καὶ ἀηρόνα V. Ald. καὶ ὅτι R. V.

1337, 28 πρόσεισι δὲ V.

1342, 41 Ἀριστοφάνους conjecit Dindorf. — 43 ἔγωγε Ald.

1354, 52 Κύρβιες R. V. — 4 κύρβιες Ald. κύρβιδες V. — 5 κατὰ τῶν V. — 6 libri Θεόπομπος. Scribendum Θεόφραστος. Inter Theophrasteos hic liber recensetur a Diogene Laert. 5, 50. Emendationem vero plane confirmant Porphyrius et Photius, illa ipsa verba, quibus κύρβιες a Corybantibus nomen invenisse dicuntur, ex Theophrasto afferentes. Alter De abst. anim. 2, 21 : μαρτυρεῖται δὲ ταῦτα οὐ μόνον ὑπὸ τῶν κύρβειων, αἱ τῶν Κρήτηθὲν εἰσι Κορυβαντικῶν ἱερῶν οἷον ἀντίγραφα τινὰ πρὸς ἀλήθειαν. Sic ille locus scribendus. Alter Lexico : Κύρβιες.—Θεόφραστος δὲ, ἀπὸ τῶν Κρητικῶν Κορυβάντων· τῶν γὰρ Κορυβαντικῶν ἱερῶν οἷον ἀντίγραφα αὐτοὺς εἶναι. RYHNKEN. Hist. crit. oratorum p. 163 ed. Reisk. — 7 φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης. Vide Suidam v. Ἀντιπελαργεῖν et nos ad illum locum. KUST. — 8 αὐτοὺς R. V. μέροςπας habet Aristot. H. A. 9, 13, cui ἀερόποδας restituendum esse ostendit Schneiderus vol. 3, p. 399. — 9 καὶ om. R. Ald. μὲν αἰτὸν R. — 13 addunt V. Ald. περὶ μὲν οὖν τοῦ (τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν. περὶ τοῦ V.) τοῦς πελαργοὺς ἀντιτρέφειν τὸν πατέρα Ἀρι-

στοτέλης ἱστορεῖ, προσθεῖς αὐτοῖς καὶ τοὺς ἀέροπας, λέγων οὕτως· περὶ μὲν οὖν (οὖν om. V.) τῶν πελαργῶν ὅτι ἀντιτρέφονται, θρυλεῖται (θρυλλεῖται V.) παρὰ πολλοῖς. φασὶ δὲ καὶ τοὺς ἀέροπας τοῦτο ποιεῖν. Quae omittunt R. G. et Suidas.

1363, 24 αὐτὸν R.

1365, 31 αὐτῶ χειρὶ δίδ. Victor.

1372, 51 ταῦτα om. V., qui perὶ τὰ ἀνακρέοντα. Fort. Ἀνακρέοντεια. — 52 δὴ additum ex Hephast. p. 52, qui priorem versum attulit. — 53 ἐμοὶ παῖς ἐθέλει Porsonus. Legebatur ἐμοὶ θέλει.

1374. Hoc scholion om. V., qui 7 ἀνόητον.

1377, 12 διαβάλλειν R. — 15 παραπέτομαι V.

1378, 19 φιλόρα V. et Suidas s. Φιλύριος. φιλόρα Ald., et in lemmate φιλλύρινον πολιτείαν. — 20 ποιῶσα V. — 22 ὡς om. V. Ald.

1379, 27 ὡς ἐπὶ V. — 28 οὐ λέγεις om. R. χεῖρα σφόδρα schol. Equit 1085. — 30 ἢ παχὺν ἐπεὶ, 31 τὸν κυλλὸν V. — 34 χαλδὸς ἦν Ald. — 38 πολλὸ om. V.

1381, 42 Λυγύφθογον ἐφη R. Scholiasta λιγύμογθος legit. DIND.

1383, 4 πετάμενος V. Ald. — 5 ἀεροδινήτους Ald. — 7 ἔθος—ἕμα δὲ om. V.

1387 Οἶον om. V., qui ἐστὶ γὰρ (γὰρ om. G.) τῶν. Ald. κατὰ τῶν.

1393, 16 sq. γὰρ σοὶ τὰ ἐξ ἀέρος δ. V. γὰρ διέμι σοὶ δ. G. — 19 διθυράμβων V. et Suidas s. hac v. διθυραμβοποιῶν R. Ald. Conf. ad 1404.

1395, 20 αὐτὸν V. — 23 Εἰς τὸν ἀλάδρονον R. — 24 ἐναιυτῆ συνθ. V. ἐν τοιαύτῃ σ. G. ἐνια δὲ τῆ σ. Ald.

1401, 35 ὄντα et 36 δὲ om. R., qui 37 δόξης.

1402. 39 παταχθεῖς Valck. ad Herodot. 5, 120.

1403, 41 ἐγκύκλιον G. ἀντὶ πατρὸς ὡς Εὐφρόνιος V. — 43 λαγὸν Ald. λέγον V. Λασὸν Gelenius. Λάσος apud Suidam s. Κυκλιοδιδάσκαλος. — 45 Δήμαρχος μὲν V. Ald. — 46 Καρναῖκοις, 49 διθυράμβων V.

1406, 52 Λεοτροφίδη V., qui 1 δὲ om. — 3 sq. λεόντιος Gelenius et φᾶναι Portus. Bergkiius ὡς Λεόντιος, εὐχρως τεθνάναι τε καὶ γ. Locus nondum intellectus. Conf. Meinek. Com. I, p. 800. — 6 Κέρκροψιν R. V. Κέκροψιν Ald. Adde οἱ γὰρ πενόμενοι ex Athenæo 12, p. 551, B. — 7 Hermipus βούδια scripserat, quod ex hac fabula memorat Antiattic. in Bekk. Anecd. p. 85, 29. DIND. Hos versus habet etiam Suidas s. Λεωτροφίδης. — 8 τοῦ μάντιδος V. τῆς μάντιδος G.

1410, 11 ἐπεὶ V. ἐκ δὲ πρ. R. — 13 δ' οὖν R. — 14 Ἄλλως om. R. Ald. — 16 γὰς Seidlerus in Niebuhrri Museo Rhenano vol. 3, p. 220. Legebatur γάρ. Conf. ad schol. Thesm. 169. ἀπυπεράτων R. ἀπὸ περάτων Ald. ἀπὸ περράτων Seidlerus. ἦλλον V. Ald. παναλιopes R. V. Similem

Ibyci locum apud Athen. 9, p. 388, E, comparavit Kusterus. — 18 κλητὰ ἔαρος καὶ ἀδ. V. Ald.

1415, 21 Τοῦτο om. V.

1417, 24 χελιδόνα V., non G.

1421, 33 sq. τοῖς Ἡραίοις—Ἐρμαῖα. Photius: Πελληνικαὶ χλαῖναι, διάφοροι. καὶ τοῖς νικήσασιν τὰ Ἐρμαῖα ἐδίδοντο. Qui locus notandus est, quod firmat lectionem inter Ἐρμαῖα et Ἡραῖα fluctuantem apud schol. Aristoph. ad Av. 1421. Pellena celebrata esse Ἐρμαῖα certum est e scholiaste Pindari ad Ol. 8, 156; 9, 147. RUMKEN. ad Timæum p. 216. χλαῖναι—γίνονται infra post τίθεται ponit R., sic, οἱ δὲ ὅτι χλαῖναι διάφοροι ἐν Πελλήνῃ ἐγίνοντο.

1422, 38 δ τὰς νήσους συκοφαντῶν, 39 ἔχων V.

1426, 46 οὖν additum ex R., qui αὐλητῆρι.

1429, 1 ἐν τοῖς στόμασι ψ. ἐν τῷ πέτεσθαι Ald.

1432, 6 βαδίζων σκάπτειν (σκάπτειν V.) οὐκ V. Ald. Correctum ex schol. Vesp. 959.

1442, 10 scribebatur πιτυνοπλόκος.

1455, 16 ἐπὶ τὸ R.

1456 V. habet glossam προκαλέσομαι.

1457, 20 Ἄντι—Ἀττικῆ om. V. δικασθεῖη Ald. — 24 ἐν ᾧ ἐκείνου R. V. πλέων post ἐνθάδε G.

1459, 27 ὑπὲρ τοῦ R. V. — 28 βραδέως φθ. R. αὐτοῦ R. V.

1463. Conf. Hesych. s. Κερκυραία μάλιστα et Zenob. Prov. 4, 19. Ald. ubique Κερκ—. — 34 παρὰ om. V. Ald. — 36 κερρήσθαι V. — 36 ἐλεφαντοκόποις Ald. — 38 v. Meinek. Com. I, p. 597. δὲ V. Ald. — 39 legebatur Ἀριστοφάνης. Correctum ex Hesychio. — 43 sq. αὐτὸν om. V.

1467, 49 συντόμως Kusterus. συντόμως Junt συντόμως ἀναχωρήσεις ex Suida s. Ἀπολιθάσεις sumptum. — 51 οὐκ εἰς κόρημας V., ex quo καὶ additum et ex Suida s. Οὐκ ἀπολιθάσεις.

1471, 10 ἀντὶ τοῦ R. τὸ δὲ ἐξῆς Ald. om. V. πολλὰ παράδοξα καὶ θαυμάσια εἶδομεν R. πολλὰ καὶ θαυμαστὰ καὶ παράδοξα καὶ ἴδομεν V.

1473, 15 ἀλλά τε V. στήλη καὶ Ald. ὑψιπέτηλον om. R. V. — 16 πετομένον τὰ Ald. — 17 εἶπεν V., om. G. ἔκτ. εἶδεν ὄρνιν, ἐπ. Ald. — 18 καὶ om. R. Ald.

1474 sic in R., Καρδία ὄνομά ἐστι πόλεως Θρακικῆς. καὶ ὡς ξένον αὐτὸν κωιμῶδεῖ. ἦς οἱ πολῖται Καρδιανοί. οὗτος ἐν μὲν τῇ εἰρήνῃ—βίψασπις. — 22 ἐστὶ πόλις V. τούτην V., τοῦ τὴν G. pro τούτεστιν. οὐκ ἔχει x. Ald.

1478, 28 Μουνηχιῶνι. Conf. schol. 1047. — 29 γυμνάζονται R. V.

1480, 31 ἕως τοῦ φυλλορροεῖ om. V. — 32 ἐπεὶ δὲ V. Ald. ἦν δ Ald., quae δὲ om. — 35 διάγειν R.

1487, 37 ἀπὸ τῶν R. V. — 38 Ὀρέστης ὁ Τιμ. om. V. — 39 παρατυγχάνοντας R.

1490, 42-44 ἤρωα—Ὀρέστην hic om. R., sed post αἰγὴν ἔχειν addit, ὁ δὲ Ὀρέστης λωποδύτης. ἤρωά φησι διὰ τὴν—σίον. — 44 οἱ ἤρωες δυσόργ. R. δυσόργητοι etiam Suidas s. Ὀρέστης. δύσοργοι Ald. — 46 Συνεφθόις Heringa. συνερίφοις R. V. συνερίθοις Ald. Post hoc voc. indicavit Dindorf. lacunam. ὁ om. V. — 47 οὐδ' ἤρωσιν εἰς τοῦτο δύναμιν, ἀλλ' V. οὐδ' ἤρωσιν. . . . ἀλλ' R., spatio vacuo. οὐδ' ἤρωες κείς τοῦτο δύνανται, ἀλλ' Ald. ἀποπλήκτως R. V. — 48 δύναται—κέκτηται R. — 50 Τιτανωπάσι V. τῆ τανωπάση Ald. τιτάνω πασιφάης G.

1493, 52 καὶ additum ex R. et Suida.—1 αὐτῶ ἢ τὰ ἴδιεξιά ὀφθαλμοῦς κεφαλῆς. ἕμα R. — 2 ἤρωσι R. et Suidas. ἤρων V. ἤρωσι Ald. διεστρέφοντες deteriores libri Suidæ.

1494, 8 αὐτοῦς R. V. Fort. αὐτοῖς.

1498, 11 sq. ἐξήταξον εὐκαίρως Ald

1502, 15 Ἀντὶ τοῦ post σκορπίζει ponit R. σκορπίζει νεφέλας Kusterus. εἰ (εἰς G.) εὐδίαν V.

1503, 19 legebatur πρεσβύτερος.

1508, 28 Κατασκευάσμα, huic voc. κατασκευάσμα superscriptum in cod. Paris. A Suidæ s. Σκιάδειον. — 29 τὸ σκιάδιον addidi V. Conf. Valcken. ad Theocr. Adoniaz. p. 343. DIND. — 31 τοῦτο αὐτῶ, 32 Ἀττιλοῖς V.

1514, 37 ἀκριβέες Suidas s. Πηνίξ' ἐστίν. ἀκριβῶν V. Ald. — 40 prius τὸ om. R. V. οὐδὲν et τῶ Ald. et Suidas.

1521, 42 sq. Δίδυμος· ὡσπερ βάρβαροι post τρέφονται ponit R. — 43 δέ om. R. V. — 45 δέ om. R., post Θράκην ponit V. — 2 οἱ om. R. V.

1522, 3 φησιν om. V. — 4 παρέξει V. Conf. ad scholion Pac. 430. — 5 τῶν ἐμποριῶν hic om. R., sed habet ut glossam V. τὴν ἐμποριάν.

1527, 7 Ὅτι om. V.

1536, 15 sq. Σωματοποιεῖ—γυναῖκα post καλοῦσι ponit V. præfixo ἄλλως. Ibidem habet R. ἢ ὡς γυναῖκα σωματοποιεῖ αὐτήν. — 17 δοκεῖ τὰ V.

1541, 26 δικαστοῦ V. — 29 θεωρηκοῖς R. — 30 τῶν νῦν κληρικῶν εἰς ἐφόδια, 31 ὁ ἄν V. — 32 σιτίσεως R. ταμίαι δέ—σιτίσεως non videntur esse Androtionis verba.

1546, 39 legebatur ὁ παροπτῶντες. Correctum ex Suida s. Ἀπανθρακίζομεν, ejus tamen cod. Paris. A ipse quoque ὁ παροπτῶντες præbet. — 41 sq. ἐπεὶ ἄλλα μέγ. V. ἰσχύοντα G.

1548, 43 Οἱ μὲν φασί V.

1551 R. habet ταῖς γὰρ κληφόροις ἐπάνω τῶν κεφαλῶν σκιάδεια ἐπέκειτο. — 49 Θεοῖς Kusterus. Non opus. DIND. — 50 Meinek. Com. I, p. 390 : • Legendum videtur ἐντετοιμμένος. Describi enim

videtur aliquis qui canephororum habitum imitaretur, quas capillis farina conspersis in publica pompa incessisse constat ex Aristoph. Eccl. 732. » ἐνέκαψα λανθάνων Porsonus. Legebatur ἐνεκα ψαλάθων. ἐνέκαψα restituerat Valckenar. ad Herodot. 2, 93. — 51 Νικοφῶν δὲ Ald. ἐγγειογαστόρων V. ἐγγειογαστόρα G. ἐν Χειρογαστόρων Ald. γέννα αὐτὸς Ald. γέννα ὁ οὔτος (quod ὁ οὔτος esse videri potest) V. Probabilis Dobrai conjectura est ὡς γεννάδα, σὺ δ' (vel νῦν vel δεῦρ') αὐτὸς ὀλίγον ἀνάγαγε | ἀπὸ—. DIND. Vix dubito quin verum sit, γενναῖος ἴσθ', ὡς οὔτος, ὀλίγον ἀναγε (vel ἀνάγαγε) δὴ | ἀπὸ etc. MEINEK. Com. I, p. 853.

1553, 7-9 ταῦτα—φιλοσόφους infra post καύματος l. 17 ponit R. præfixo ἄλλως, post scholion v. 1558 habet V. — 10 Ἄλλως addit Dindorf. — 13-15 τετραποδηδὸν—ἴσης addit idem ex Suida s. Σκιάποδες. — 16 καταδύσεις Suidæ cod. Paris. A. οὐκ ἐγ. V. Ald.

1555, 20 δ' ἔτι V. δὲ ἔτι R. — 21 malim ῥυπαροφοροῦντας. Neutrum verbum aliunde cognitum. DIND.

1556, 25 ἐστράτευε V. — 26 τῆς στρατιᾶς Porsonus. τῆς σῆς (σῆς om. R. V.) στρατείας Ald., πάσης τῆς στρατιᾶς Cobet. Obs. critt. in Plat. com. p. 127, qui delet ἀνὴρ. 27 καὶ om. Ald. — 28-30 Fragmentum hoc Hermippi quid aliud appelles quam disjecti membra poetæ? Certe omnia sic turbata sunt, ut ea absque ope meliorum codicum ad numeros suos revocare difficile sit. Kusr. Emendationem tentavit Meinek. Hist. Com. p. 179 coll. Com. I, p. 385. et Cobet. l. c.

λλ
p. 128. — 30 φασιν G. — 31 βαβυ V. διαβάλλει G. δῶρ' αἰτῶν conjecit Dindorfius, quo recepto Bergkiius ἢ δῶρ' αἰτῶν ἀρχὴν πολέμου μετὰ Πεισάνδρου πορίσειεν, probabiliter statuens ex parabasi petitum esse verum. — 35 μέγας ὁ κίνδιος R.

1559, 38 ἐν Ἄδου R. — 41 ἄλλου τινός. ἀντὶ καμήλου ἄμνον V.

1563, 46 εἰς λαίμοις Ald. — 49 λῆμα R. λαίμα Bentleyus. — 1 ἐκτόλμων Suidæ codices.

1564, 4 φαίνονται om. R., qui καταδεδοικότες.

1567, 18 περιστελλόμενον R. περιστελλόμενος V. στελλόμενον Ald. — 19 περιβαλλόμενον R.

1569, 20-22 Ὅτι—περιβέβληνται om. V. — 21 σαθρὰν Suidas s. Λαισποδίας. σαθρὰν R. Ald. — 23 δὲ om. V. — 25 δὲ delet Elmsleius ad Eurip. Med. p. 109. Ad locum Eupolidis respiciunt Plutarch. Mor. p. 712, A, Eunap. p. 99. — 28 ἐν τῇ ἡ' Ald. et Suidas. — 29 sq. Φιλύλλιος—Πλυντηρίας Casaubon. Animadv. ad Athen. 7, 23. Legebatur Φιλύριος (Φιλύριος V.)—Πλυντηρίας. — 30 εἶχε Suidas. ἔγει V. Ald. — 31 Στράτις G.

Στράτων Ald. — 32 Παισί Jungermann. ad Pol-
luc. 7, 65. Legebatur Παιῖσι. — 33 legebatur
Δημήτριος δὲ καὶ πάντες τὸν Ἰζίονα λέγουσιν. Hic
quædam mendosa esse puto, quæ sic in inte-
grum restituo : Δημήτριον τὸν Ἰζίονα πάντες λέ-
γουσιν ἐν ταῖς etc. Demetrius enim grammaticus
cognomento vocabatur Ἰζίων, ut docet Suidas
v. Δημήτριος ὁ ἐπικλῆν Ἰζίων. Kust. Correxī Δη-
μήτριον et deleui καὶ. Πάντες intelliguntur omnes
interpretes, quorum excerptis usus est scholia-
sta. Sic in schol. Equit. 1381, Vesp. 1326. Sim-
pliciter Ἰζίων apud Suidam s. Λαισποδίας. DIND.
— 35 κτήνως V. κτείνως G. — 36 σπονδεῖν V.

1582, 50 Ἔστι δὲ τὸ σίφιον εἶδος λαχάνου
ἡδυσμού R. — 51 πρόκνισμα V. — 53 ἐπὶ τὸ R.

1590, 7 λέγει om. V.

1591 εἰσῆχται et πολεμεῖν ἀποφαίνων Ald.

1594 R. habet glossam ἀντὶ τοῦ εὐδινάς.

1598 Εἰ καὶ ὄλωσ καὶ R. V.

1603, 26 τὸν ἄρ. R. — 28 αὐτὸν V. — 29 τὴν
om. R.

1611, 34 sq. τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς ὄρνιθας R. V.

1614, 38 καὶ ἑαυτὸν R.

1620, 47 ὅσον μόνιμοι Ald. — 48 παρὰ Ἄριστο-
φάνους G. — 49 sq. περι—γυνή. Est Archilochi
versus secundum probabilem conjecturam Ja-
cobsii ad fragm. 27, p. 302 ed. Gaisford. Et
παχεῖα ex hoc versu afferre videtur Eustath. p.
1329, 36. DIND. παχεῖα καὶ μισ. Ald. — 50 ἐξη-
γούντο R. — 51 τί ἐστὶν V.

1628, 5 τούτου V. εἰώθ. καὶ R. Ald. τοὺς βαρ-
βάρους διαλεγόμενος (διαλεγόμενους G.) V.

1648, 22 Ὅτι τὸ R. V. — 23 καὶ om. V. — 25
εὐρημένη Bentleius. Libri εἰρημένη.

1653, 31-33 Εἰ μὴ—οὐσα infra post περι τῶν
γνησίων R. V. — 31 Εἰ μὲν R. V. — 32 ἐστὶν ὡς
μὴ V. — 33 ἐταίρους R. Ald. συγκληρόνομος R. μο-
νόκληρος R. V., sed μονοκληρονόμος Suidas s. Ἐπί-
κληρος. Conf. ad schol. Vesp. 583. — 36 ὄν om.
R. Deinde scribebatur ἦς. V. Ald. ἂν ἢ Ἄθ. —
37 ἐπικλήρου R. V. γὰρ ὡς ὄντων γν. R. — 38 ἐπὶ
κλήρου R. ἐπικλήρου V. — 49 prius καὶ om. R. —
41 οὐ προσποιούμενος. Conf. schol. v. 302.

1656, 44-46 γράφεται—τοῖς γνησίοις infra post
τὸ νοθεῖα l. 49 ponit V. præfixo ἄλλως. — 47
Ἄττικοῖς R. V. μέχρι δέκα Meursius Lectt. Attic.
1, 21, comparato Harpocrat. s. Νοθεῖα. — 49
post νοθεῖα addit R. ἄλλως. εἰ τὰ μὲν χρήματα ἐμοὶ
καταλείπει ὡς νόθω, τὴν ἀρχὴν δὲ τοῖς γνησίοις. —

50 ἐδίδοσαν V. Ald. — 51 κληρονομεῖν R. Ald.
1669, 7 τοὺς φράτορας Ald. τὴν εὐγένειαν R.

1671, 12 τὸν om. V. βλέψαντος R. τί δῆτ' εἰς
τὰ ἄνω πράγματα ἀποβλέπει V. — 14 τί δὴ τὰ
ἄνω R.

1678, 19 γαμεῖ R. V. γάμω παραδίδομι G. Post
γαμεῖν addit Ald. οὕτω Δίδυμος. Δίδυμος—ὄρνιθιά-
ζει referendum ad βατίζει v. 1680.

1680, 21 Καὶ μὰ, 23 αὐτῷ V. — 25 βομφάλη
G. — 27 καθολικῆς V., qui φησὶν et δὲ om. Fort.
εἰς τὸ βαδίζειν vel τὴν βᾶσιν vel τὴν βᾶδισιν, ut in
scholio proximo. 28 Τὸ τελευταῖον et sequen-
tia spectant ad v. 1684. DIND.

1681, 34 ἢ om. R. V. αἶ γε μὲν πορ. R.

1688, 42 φησὶν ἐκόπησαν, 43 τὸν ἄριστον R.

1694, 51 νῦν om. R. — 53 παρὰ τὰ R. — 1 ἀκρο-
πόλει. Legebatur ἄργει. Correctum ex scholio
proximo. ἄσται Bentleius. Sequentia verba spe-
ctant ad v. 1694, ubi πέπαικται scriptum pro
πεποιήται. — 3 Ἰστρος om. V. — 4 ἐν τῇ κωμῳδίᾳ
G, τοῖς om. R. — 5 οὕτω δὲ ὀνομάσθαι R.

1699, 17 τῶν om. R. V.

1701, 20 τὴ πληθυντικὸν R. V. — 22 ἐστὶν δὲ V.

1705, 28 δικολόγων Lobeck. ad Phryn. p. 643.
— 29 γλῶσσαν V. et mox γλῶσσα. — 35 ἄλλως ha-
bet R., licet sequentia verba omittat.

1706, 42 ἰσχύσει Victor. — 44 Ἄντι τοῦ τῆς R.

1717, 53 εἰλησιν V. — 1 λέγει δὲ τὸ Toup.
Emend. vol. 4, p. 130.

1720, 12 τὸ δὲ ἐξῆς ἀναγε (sic) δίεχε ἀντὶ τοῦ
Ald.

1736 sic R. Legebatur ad v. 1740, ὑμῶν ὦ
ὑμέναι' ὦ : ἦδετο τοῦτο ἐν τοῖς γάμοις. εἴρηται δὲ
τοῦτο ἐν τοῖς Μενανδρείοις. Omittit V.

1737, 29 μηθένος Ald. μήτε ἐνός R. V.

1744 τοὺς περι V.

1745, 5 γινομ. R. et Suidas s. Χθονίας. γενομ.
V. Ald.

1758 ὁ Πεισθέταιρος om. V. Ald.

1764, 29 Ἦρ. γεγιστῶν ἄθλων αὐτοῦ R. ἄθλων
αὐτοῦ V. — 30 aberat ὦ et legebatur Ἡράκλεις
αὐτός τε καὶ Ἴδλαος. Vid. ad finem scholiorum in
Acharn. — 31 αἰχμητῆς R. δύο libri δὲ om. R. —
32 ἑαυτοῦ V.

In fine scholiorum in hanc fabulam subscri-
ptum in V. est παραγγέλλεται ἐκ τῶν Συμμάχου
καὶ ἄλλων σχολίων. Eadem verba ex codice Lei-
densi protulit Dobræus.